

L
34374
STORI

NOBLE, Y ESFOR

l'er Pierres de Pro

ient Magalde





LA 4347

HISTORIA DEL NOBLE, Y ESFORSAT Cavallèr Pierres de Provença, y de la gentil Magalòna filla del Rey de Napolis, y de las fortu- nas, y reballs que passaren en la vila, en la qual es enamoráda vila.

TRADUCCION DE LLENGUA

Castellana la nostra Cathalana,

Yo discret, y honràt

Honoràt Comalada,

DIRET: En Casa JOSEPH ROVIRA,
el Carrer Majör.

MEET

GOVERN

Assi comensa la Historia del noble , y venturos Ca-
valler Pierres de Provensa , y de la gen-
til Donzella Magalona.



PRES de la Ascensió de nostre Se-
nyor Jesu-Christ, quant la Santa Fe
Catholica comença à regnar en las
partidas de Gallia, que ars es dita
Fransa, en la terra de Provensa, de
Llanguadoch, y de Guiana. Avia en
aqueell temps en Provensa un molt
noble Compte, anomenat Dou Joan de Cerisa , y
tenia per muller la filla del Compte Abat de Alba-
ra, y lo Compte , y la Comptessa no tenian sino un
fill, lo qual se anomenava Pierres de Provensa, y era
tant excent en las armas , en totas las coses, que
era maravella, que per cert més semblava cosa divi-
na que humana, tant era humil, y amigable à totas
las gents; y era mol volgut dels nobles , y grans
Senyors , y mes encara de tots los de la sua terra ,
que per tostems donaven gracies à nostre Senyor
Jesu-Christ, qui los avia donat tant noble , y tant
discret, y valent Cavaller per Senyor: y son Pare, y
Marc lo amava tant, que no tenian altre deport, ni
altre plaher, ni alegria, sino son fill Pierres, vechent
que era tant gentil , y tant valent , y posschidor de
tanta sabicsa.

Historia de Pierres de Provensa

Com lo Compte , y tots los Barons , y Cavallers ordenaren un torneig, del qual torneig Pierres ne haguè lo premi.

Los Barons , y Cavallers de la terra, ordenaren un Torneig per un dia senyalat, del qual Torneig lo dit Pierres ne haguè lo premi , encara que per cert alli avia molts nobles, y valents Cavallers de diversas parts, los quals lo Compte rebè molt noblement , y los feu molta gran honra per amor de son fill Pierres, y digueren tots, que en tot lo universal mon , no hi avia tal Cavaller com Pierres , y un dia parlant en la Cort del Compte los uns ab los a tres de moltes , y diversas coses així de Damas: com de Cavallers , y coses , y altres coses comensa un Cavaller de contar de la molt exelent gentilesa de Magalona filla del Rey de Napolis , y com per amor della anaven molts bons Cavallers à Napolis pera fer justas , y torneigs.

Com lo noble Cavaller Pierres demana llicencia à son Pare per anar à veure lo mon.

Undia un Cavaller diguè a Pierres: Senyor vos deuriau anar à cercar lo mon., y à mostrar, y provir lo vostra cos , y la vostra forsa , y sens falta, i vos me creheu vos anireu à veurer lo mon, y conillaren lo amor de alguna Dama, per lo qual no voleu valer mes. Yquant lo noble Cavaller Pierres ohi

y de la genteil Magalona;

ohi sixi parlar lo Cavaller, y tambè avia obit à dit
de la maravellosa gentilesa de Magalona, ell deslli-
berà, y proposà en son cor, que si ell podia aver lli-
cencia de son Pare, y de sa Mare, que aniria com
à Cavaller de ventura per lo mon; y apres de alguns
dias, quant la Cort sonch partida, y los Cavallers ca-
da hu tornat en la terra, resta Pierres molt pensatiu
en son cor, com començaria lo seu viatge, y com po-
dria aver llicencia de son Pare, y de sa Mare, que de
la sua voluntat no sabian cosa ninguna, y un dia ell
se troba molt à son plaher ab son Pare, y sa Mare,
que estayan sois en la cambra, llavós ell se ageno-
llà, y los digué: Senyor Pare, y à vos Senyora Mare,
jo vos prech, y suplich tant humilment com puch; q
a vosaltres placia de escoltar las paraulas de vostra
humil fill. Jo, Senyor, veig, y considero, que voaltres
me aveu criat, y mantingut fins ata ab molta
honra, y gran noblesa, y aveu feta gran despresa en
vostra casa per amor de mi, sens exalçar la mia hon-
ra, y valor, com acostuman de fer los altres Prin-
ceps, y grans Senyors. Per la qual cosa jo voldria, si
à vosaltres plau de dexarme anar à veurer, y cercar
lo mon, y per lo semblant m: apar que seria honra
vostra, y profit meu. Perso amats Senyors Pare, y
Mare, jo vos prech, y suplich, que de vostra bona
gracia, y benignitat, me vullieu donar llicencia, y
aceptar la pregaria de mi humil fill vostre. Quant lo
Compte, y la Comptessa ohiren las paraulas de llue

amat

Història de Pierres de Provença;

amàt fill , ell s'estàren molt tristos . Y llavos diguèz lo Comte , Pierres lo meu amàt fill , vos sabeu , que nosaltres no tenim altre fill sino à vos , ni altre hereu , y no tenim esperança en ningú , sino en vos ; y si per ventura à la vostra persona esdevenia alguna contrarietat , ó fortuna , lo nostre Comptat , y Senyoria seria perduda . Y acabant lo Compte las sues rahons , diguè la Comptessa . Molt amàt , y car fill : vos no estau en ninguna necessitat ni menester de anar à veirer , ni cercar lo mon ; que los que hi van vanhi per conqueristar , y guanyar honra , y premi , y lo amor dels Princeps , y Senyors , y per multiplicar en vens ; y vos fill meu , ja teniu tants de bens , tanta de honra en las armas , y en la Cavalleria , y noblesa , y en tota gentilesa com ningun altre Princep de aquest mon y per totes las partidas del mon tenia mole bona fama , y sou anomenat per la vostra gran valentia . Y aixi mateix teniu molts bens , y moltes nobles Senyorias , gracies à Deu . Perque mon fill teniu vos enveja de conqueristar ni aver altres bens , ni perque vos ne volen anar , y deixar à vostren Pare , y Mare , que son ja veïls : y encara que no hi aguès altra rahó sino aquella , deuria del tot deixar , y mudar la voluntat vostra . Perso amat fill meu , jous prech molt afectadament , aixi com la Mare pot pregar à son fill , que de la vostra partida no men parleu mes . Y quant Pierres vea que à son Pare , y à sa Mare nols plahia fonch

y de la gentil Magalona.

fonch molt trist , y humilment abixa los ulls en terra , y diguè : Jo , Senyor , so aquell que desitjo obehir lo manament vostra, empero si à vosaltres plau de donarme llicencia me fareu lo major plaher que james Pare, ni Marc pogues fer à son fill , puix sabeu vosaltres que los homens jovens no poden sino mes valer , anant à cercar lo mon. Perso , Señors , jo vos suplich tant encaridatament com jo puch que de la mia partida siau contents per ara.

Come lo Compte , y la Comptessa moguts à compassió de llur fill Pierres, li donaren llicencia per anar à veurer lo mon.

Venhent lo Compte , y la Comptessa lo bon proposít, y voluntat de llur fill Pierres, no sabent que li diguessen, ó si li donarian llicencia , y Pierres citava agenollat devant dels esperant la resposta que li fatian. Y quant ell veè que no li responian, ni li deyan ninguna cosa, ell diguè al Compte semblants paraulas : Molt amat Senyor Pare, jo vos prech que siau contents de lo que hos demano, ator gaume aquesta tant assenyalada gracia. Llavors lo Compte li respongué, dient: Pierres, puix que vos teniu tant gran desitg , y voluntat de anar volue, y es tant necessari que vos aneu à cercar , y veure lo mon, vostre Marc , y jo vos donam llicencia , empero guardau que no fassau may cosa que sia mal feta contra noblesa , y amau sempre , y serviu à nostre

nostre Señor Jesu Christ , y guardauvos de mala companyia , y tornau lo mes prest que poreu ; y preneu or , y argent , joyas , armas , y cavalls , y tot lo que aureu menester. Quant Pierres ohi que son Pare , y Mare li avian donada llicència , ell los dona humilment las gracies . Y apres la Comptessa li dona tres anells molt richs , y molt gentils , que tenia estimats. que valian gran tresor , y Pierres los accepta humilment estimantlos molt. Y apres aparella tot lo que li era necessari , y prengue los servidores que volguè: y apres ell vinguè devant son Pare , y Mare , y besals las mans; y prenguè comiat dels. Los quals li digueren , y amostraren en que sempre se trobas en bona Companyia: y ques guardàs de la mala ; y que volguès recordarre de ells , que lo mes prest que poguès los envias novas de la sua vida. Y apres Pierres partì lo mes secretament que poguè , y anà tant per sas jornadas , que ell arribà à la Ciutat de Napolis , en la qual estava lo Rey , y la Reyna , y la gentil Magalona sa filla: y ell anà dretament à posar en una plaça , que es anomenada la plaça da la Encoronada. Y quant lo noble Pierres fongh apolentat , ell se comença à entremetre dels costums del Rey , y dels Cavallers de la terra. Y quant ell haquè reposàt , ell comença à parlar al seu hoste , y li demanà si avia ninguns Cavallers estrangers , y de valor en la dita Ciutat , y lo hoste li respondiguè que avia pochs dias , que avia vingut

un Cavaller, al qual lo Rey de Napolis feys molta honra, per la sua gran valentia, que avia nom lo dit Cavaller Micer Henrich de Crapona , y que per amor dell lo Rey manava fer justas lo Diumenge seguent. Y lo noble Pierres si demanà si los Cavallers estrangers eran rebuts en las justas, y lo hoste li responguè que si de molt bona voluntat, emperò que vinguessen molt ben adressats , y amanits en lo camp.

Com lo noble Pierres vinguè en lo camp per anar
à las justas.

LO Diumenge seguent Pierres avia molt grandissim desitg de veurer , y coneixer la gentil Magalona, y se Nevà demati, y anà à odir Missa , y los seus Cavallers foren molt ben pensats, y avia apparelat tot lo que avia menester pera ell , y pera los cavalls, així com se pertany , y à honor del gloriós Sant Pere , del qual ell tenia lo nom , en lo qual apres de Deu, y de la humil Verge Maria, ell tenia tota la esperança, y aportava sobre lo elm dues claus de argent, las claus eran molt ricas , y eran fetas molt subtilment : y per lo semblant eran tots los seus atabiments , y los cavalls guarnits , y cuberts de claus à honor del dit Sant Pere, y quant vinguè la hora que tots vingueren al camp , y lo Rey avia dintrà y era ja vingut al Catafà' , y la Reyca , y la gentill Magalona ab las altres Damas , y tothom

Vinguè

Vingnè Pierres ah lo seu moso despuelas, y un patge, sensc altra companyia al camp, y posas en lo mes ximple lloch del camp, com aquell que era estranger, y no coneixia à ningú que lo hagues mes avant. Y quant vinguè la hora que lo Rey manà cridat, que si hi hagues algun Cavaller, que per amor de las Damas volgues fer fets de armis, ques posas en lo camp. Llavós vingue Micer Henrich de Crapona, y posas en lo camp, y tantost hisque un altre Cavaller del Rey, y Micer Henrich lo ferri tant fortament sobre lalta pessa, quel feu caure sobre las ancas del cavall, y rompè la llansa, y la llansa del Cavaller, caygue en las camas del cavall de Micer Henrich, demanera, que lo cavall caygue; y digue lo Cavaller, que Micer Henrich era caygit per bona justa del que Micer Henrich ne fou molt cansat, y no volguè mes justat. Y quant Pierres veu la descortesia que lo Cavaller feya à Micer Henrich com à Cavaller esforsat, se posa en lo camp contra dell, y feril de tant gran forsa qu'enderroca per terra lo home, y lo caval per lo qual tots los miradors ne foren maravellats de tant terrible, y furios colp, y lo Rey digue, que aquell Cavaller teniu molta forsa, y virtut, y desitjava saber de quina terra era, y tramereli lo faraut perque loy demandas, y Pierres respoguè: Germa, digau al Senyor Rey, que ell me perdone, car jo he fet vot de no dir lo meu nom à ningun: empero digau'i que
so

so un pobre Cavaller de Fransa que vaig cercant lo mon , com à Cavaller de ventura , per veurer las Damas, y Donzellas, y conquistar la sua honra, y premi. Y quant lo Rey obi la resposta per ell fera; digue que era cortes , y noble , y que no voler dir lo seu nom , li procechia de la gran gentilesa . Y apres tornaren à la justa , y per abreviar , tant feu lo noble Pierres, que tots los Cavallers de la Ciutat, y los estrangers enderrocà per terra. Demanera , que lo Rey , y tots los de la Cort deyan que ells tenian gran desitg de coneixerlo , que may avian vist Cavaller que millor , y tambe justas, com avia fet Pierres, ni tambe portas la llansa. Y Magalona parlava ab las Donzellas , y deya que molt gentil Cavaller era ; y que valentment executava las armas. Y aixi llavós Pierres se parti del camp ab la honra , y premi de las justas, y Micer Henrich y los altres los accompanyaren , y de allí Micer Henrich haguè molta conciixensa , y amor ab Pierres , y foren tots dos companyons.

Com foren fetis moltas justas de part del Rey , y requesta de la gentil Magalona.

Moltas justas , y torneigs manà fer lo Rey; per requesta de la gentil Magalona filla sua, y los pregava molt, per lo plaher que avia pres ab lo Cavaller de las claus , y las grans valentias , y fetas que ell feya ; y vchent lo Rey , que aqueçit

Cava-

Cavaller era tant valent , y deslliure de son cos, y de tant noble condició, y tant cortès deya à la sua gent. Sens dupte aquest Cavaller deu ser de gran llinatge , car be ho demostran las suas condicions, y es digne de aver mes honra que nosaltres no li fem ; perso entremeteu vosaltres de quina parentela es , y de quin llinatge. Y un dia lo Rey per ferli honra lo convida à dinar , de la qual cosa Pierres ne hague un gran plaher , car ell encara no avia ben mirada la gentil Magalona à son plaher, y lo Rey , y la Reyna estant en taula , pera mostrar major senyal de amor à Pierres , ferenlo assitir devant la graciosa, y gentil Magalona, en lo qual dinar foren servits de diversas viandas, las quals no las podria ningun home anomenar, ni discernir, que allí no fossen tal com à Rey pertanyen. Y aço fonch fet per amor de Pierres; empero ell no se cuydava molt de las viandas, car de tot son cor mirava la exelent gentilesa de Magalona , que estava asseguda devant dell : allí ell fixava los ulls , y lo cor estava molt encès, è inflamat de sobre de amor, que la tenia, y deya en si mateix , que en tot lo mon no hi avia mes gentil Dama que la delicada Magalona , ni mes dolsa , ni mes graciosa, ni de tal continensa , y que benaventurat seria aquell que estaria bè en la sua bona gracia, Empero allo reputava ser impossible pena ell Magalona refrigeràt lo seu cor , y la sua continensa, mes encara

algunas vegadas mirava à Pierres dolsament , y no pensava ella menos de Pierres , que Pierres della . Y quant hagueren dinat se feren molts jochs en la sala de passatems ; lo Rey se posa en rahons ab la Reyna , y donà llicencia à Magalona que anàs à pendre plaher ab los Cavallers : y llavors Magalona cridà molt dolsament à Pierres , que no le gofava acostar à ella , y li diguè : Noble Cavaller , lo Senyor mon Pare te molt plaher de las vostras valentias , y tots los de aquesta casa , per las grans , y maravellosas virtuts , y noblesas que son en vos : tindran gran plaher que vos vingau moltes vegadas à pendre plaher en aquesta casa , car lo Senyor Rey , y la Reyna hi pendran gran plaher , y aixi mateix jo , y las altrras Damas , y Donzellas . Y quant Pierres ohi aixi parlar à Magalona , li diguè : Senyora à mi no abasta tant solament donar gracies al Senyor Rey , y à la Senyora Reyna , mes encara à vos , que tanta honra me feu à mi , que som un home de poch estat , que no he mereixer tant solament esser en lo mon dels menors servidors de vostre casa : mes molt alta , y poderosa Dama , tant quant jo puch vos fas infinitas gracies , obligantme pera sempre de esser lo vostre humil servidor , y Cavaller ahont se vulla que jo sia . Y Magalona li diguè molt dolsament : Valeros Cavaller jo vos fas infinitas gracies , y vos vull tenir de aixi en avant per lo meu Cavaller : y estant en aquestas rahons la Reyna

Reyna sen entrà en la cambra , y li fonch forsat à Magalona partis de Pierres , mes be li pesava molt , y diguè Magalona à Pierres de aquesta manera : Noble Cavaller , jo vos prech , que vingau moltes vegadas en aquesta casa à pendre plaher , car jo tinch mol gràn desitg de parlar ab vos en secret , de las armas . y valentias que se fan en la vostra terra , y pesam que no tinch temps de parlar en vos mes llargament . Y prenen licencia , la mirà molt dolcament , per lo qual fonch mes ferit , y nafràt de la sageta de amor en aquellavista . Y aixi sen entraren la Reyna , y Magalona en la cambra ab las altras Damas , y lo Rey restà ab los altres Cavallers , y Senyors , fentlos molt gran festa , y en especial à Pierres , y molt dolcament li demandà lo seu nom , y de sa terra ; emperò ninguna cosa li diguè , sino que era un pobre Cavaller de Fiansa , que anava cercant là ventura per lo mon , y conquistar honra , y premi : de la qual cosa lo Rey lo ringue per molt discret , en no voler dir lo seu nom , y no volguè mes interrogarlo , puix concixia que no volia dir à ell , ni à ninguna persona del mon : y llavós lo Rey se parti de allí per anar à la sua posada . Y Pierres molt humilment prenguè licencia del Rey , y dels altres Senyors que allí eran , y sen anà à la sua posada .

Com Pierres contemplava en la molt estremada gentilesa, y graciositat de la bella, y gentil Magalona.

Quant Pierres fonch tornat à la sua poiada, y fonch en son retret, ell comensa à pensar en la subitana gentilesa, noblesa, honor, y graciositat de Magalona, incomparable sobre lo tant dols, y graciós mirar que ella li avia fet. Demanera, que de allí al devant no podia tenir plaher, ni repós, y Magalona per lo semblant quant fonch en la sua cambra, comensa à pensar en la gentilesa, y valentia de aquell jove Cavàller, y tinguè gran desitg de saber de quina generació venia, y si per ventura devallava de noble, y alt linatge, proposava de amarlo mes que à persona del mon, y puix sabia que era virgut allí per amor della, mes en gran manera la obligava. Ymirant, y considerent Magalona que ella no podia fer ninguna cosa sense consell, y ajuda de alguna persona, se acordà, y desliberà de dirho à la sua ama, la qual la avia criada. Y un dia ella la aparta en la sua cambra, y li diguè: Molc amada ama, vos sempre me aveu volgut bê, y aveu mostrat senyal de amor grandissim en totas las cosas perso jo vos vull dir un secret, emperé prechvos nou descobriu à ningú. Y la ama li responguè: La mia amada filla Magalona, no sabeu vos que nom fabriciu manar cosa del mon que tantost nou fassa, si es possible, encara que deguès per-

perdre la vida ; y donchs digaume la vostra intençió que teniu , y no dueteu en res. L'avós la gentil Magalona diguè : Jo he en tant gran manera posar lo meu cor en aquell bon Cavaller , que aquest altre dia guanyà las justas, que jo li tinch tant amòr que no puch menjar , ni beurer, ni dormir, que si jo fos segura que fos de noble linatge, y condició lo pendria per marit. Y quant la ama ohí la voluntat de Magalona fong molt espantada, y li diguè: molt amada filla , mirau lo que dieu , que vos sabeu que sou de tant gran , y alta noblesa , que lo millor Senyor del mon seria content de avervos per mullet , y vos poseu vostre cor en aquest Cavaller , que es estranger , y vos no sabèu qui es , ó per ventura no voldria sino la vostra deshonra desfamarvos , y apres deixarvos. Perque , la mia amada filla , jo vos prech , que vullau apartar tal pensament del vostre cor : car si vostre Pare ho sabia serian molt perillotras las vostras amors, y prenèu donchs una poca de paciencia que no tardara si plau à nostre Senyor Deu Jesu - Christ , que vostre Pare vos casarà molt prest à vostra plaher. Y quan Magalona vèe que la sua ama no volia consentir al seu apetit , y amor al qual ningun cor pot resistir, comença molt fort de entristarre , perque la avia tant fort ferida , y nafrada , que ella no tenia ningun poder en si, y li diguè: O la mia ma , y aquest es lo meu amor que me teniu de voler que jo muy

ra tant prest , y tant miterablement , y que jo
acabe aixi la mia vida per faia de tocos , te-
nint la medecina tant prop , y no puch aver re-
mey , y jo nous envio tant lluny , ni ajau nin-
guna por de mi , ni de mon Pare , ni de ma Ma-
re , ni de ningun , sim voleu be , feu lo que jous
demanare , en altra manera vos me veureu morir
abans de pochs dias de dolor , y melancolia . Y dient
aquestas paraulas ella caygue esmortuhida sobre lo
llit , y quant ella fonch tornada en si , digne : Sa-
piau la mia ama , que ell es de gran llinatge , car
las suas condicions ho demostren , crech que per
aço no vol dir lo seu nom a ninguna persona : em-
pero penso , que si vos li demanau que es de pare
mia ell no negara . Vehent la ama lo mal que Ma-
galona per forsa de amor passava , la aconsola ,
dient : Senyora , puix es tal vostre voluntat , jo po-
sare diligencia de parlar ab lo Cavaller de part vos-
tra , y li demanare lo seu nom , y lo seu llinatge .

*Com la ama de Magalona troba à Pierres en la Igles-
sia , y parla ab ell de part de Magalona .*

Apres la ama treballa tant en poder parlar ab
Pierres : que una vegada ella lo troba en la
Iglesia dient horas , y ella entra en la Capella ahont
ell era pera dir fas oracions . Y quant ella hague di-
dit sa oració , Pierres li feu una gran reverencia per
causa que la coneixia , perque la avia vista en com-

panyia de la sua Seryora Magalona, y el a li diguè
 Senyor Cavaller, molt estich maravellada de vos
 perque teriu tant secret lo vostre estat, y Senyo-
 ria, car jo te cue lo Senyor Rey, y la Senyora
 Reyna, y la gentil Magalona avrian gran plaher de
 saber de quin llinatge sou; y sobre tots ma Senyo-
 ria Magalona, y sim voleu declara aço quens de-
 mano jo loy dire, car se queu estimara molt, per-
 que molt ho di si ja saber. Y quant Pierres ohi així
 parlar a la ama, estigue pensatiu, empero be cone-
 xia ell que aquellas paraulas venian de part de Ma-
 galona, y li diguè: Seryora, molta honra pera mi,
 que jo sia estat digne que vos ajau de parlar ab mi
 de sembant cosa, de voler saber lo meu nom, y
 rois aquexos Senyors, mes que mes la Senyora
 Magalona, a la qual me comanareu sius plau, y
 digauli quem perdo, que delque io fora de la mia
 terra nou he dit a persona del mon, mes per causa
 que ella es aquella que jo mes amo, y desitjo ser-
 vir, y obchir sobre totas las cotas del mon, puix
 ella desi ja saber lo meu nom, y qui so, digauli
 que lo meu llinatge es molt noble, y ques vulla
 acontentar de aço per ara, y à vos Seryora, quens
 placia acceptar una de las mes petitetas joyas per
 amor de la mia Senyora Magalona, car jo no lay
 potaria presentar, y prenentla vos me fareu una
 gran merce. Y llavós tragues un anell de molt gran
 valor, y lo dona a la ama, y ella lo prengue, y li
 diguè:

y de la gentil Magalena.

19

*¶ que: Cavaller jous promet de presentarlo à la mia
Senyora Magalona , y dirli lo que vos me have
dit , y aixi partiren restant tots molt alegres.*

Com se parti la ama de Pierres.

Partintse la ama molt alegre de Pierres , per
causa que avia parlat ab ell a son plaher , deya
ella entra si que era veritat lo que deya Magalo-
na , que aquell Cavaller devia esser de gran llinat-
ge , per quant era ple de tota cortesia , y sabiedra ;
ella ab aquest pensament arriba ahont era Magalo-
na que la esperava ab molta gran aficio , y desitg ,
llavos ella li conta tot lo parlament que avia tingut
ab lo bon Cavaller Pierres , y com li presenta lo
anell que li avia donat : Quant Magalona ohi la dol-
sa resposta del Cavaller , y vehe la gentilesa del
anell , diguè à sa ama : Molt amada ama , nous he
dit jo que ell devia esser de alta noblesa : sempre
lo meu cor me ha dit ell qui era . Pensau que aquest
anell sia de home pobre , jous dich que la mia ven-
tura es questa y no pot esser en altre manera , car
aquest home vull , y no ningun altre , perque lo
meu cor , y lo meu pensament es en ell desde quel
viu la primera vegada , y se ques vingut assi per
amor de mi , y puix es de tant gran llinatge , y so-
certa que es lo millor , y mes gentil Cavaller del
mon , no seria jo cruel , y dona sens ninguna pietat ,
si nol amaya , y nol volia : abans muyra jo de mala

mort que nol oblide : nil dexe per ningun altre ;
 Jous prech que del meu voler lo aviseu , hil fassau
 cert de la mia voluntat , y en aço me doneu lo mi-
 llor coniell que pugau : y jo per aliviar lo meu do-
 lor vos prech me dexeu lo anell perque descansare
 molt sois en veurel , y per ser de aquella persona
 que tant amo. Quant la ama ohi aixi parlar la gen-
 til Magalona, qués volia descubrir al seu clarissim,
 y valentissim amat Pierres tant prest dins lo seu
 cor , sonch molt envejaca , y li digue. Molt noble
 Senyora, y tant estimada. jous prech que no poseu
 tant prest aquest proposit en lo vaste cor , car se-
 ria coia deshonestà que tant noble filla , y de tant
 alt llinatge com vos sou declaras tant prest lo seu
 amor à un home estranger. Y quant Magalona ohi
 aixi parlar à sa ama , no pogue mes comportar , y
 li digue : No li digau estranger que en lo mon jo
 no he amada mes à persona que à ell , ni james ho-
 me no me llevara de aquest proposit : per lo qual
 jous prech que mes nom digau tals paraulas si desit-
 jau tenir la mia gracia, y amer. Llavors la ama co-
 nixerent la sua voluntat no li volgue mes contradir,
 y li digue : Senyora jo nou dich fino pera guardar
 la vostra honra, perque las cofas que son fetas per
 voluntat desordenada , no son fetas à honra de
 aquel ls que las fan , ni son presadas , ni estimadas
 dels qui las entenen : jo tinch per bo que vos lo
 amen , car ell es molt bon Cavaller ; empero que
 vos

y de la gentil Magalona.

vos ho fassau discretament com se deu fer ; y en aço
no dupteu que jous dare lo millor consell , y ajuda
que jo podre , y tinch esperança en Deu que si tro-
bara bon remey. Y quant Magalona ohi tant savia-
ment parlar à la sua ama ella se assoltega un poch, y
li digue: Molt amada ama , jo fare lo que vos me
aconsellareu. Y aquella nit dormi , y reposa molt
be la gentil Magalona en lo llit tenint lo anell lo
qual ella besaba moltes vegadas: y suspirava pensan-
en lo seu desitjat Pierres, y aixi passava fins al matí:
y estant en aquest pensament se adormi , y dormint
somia que li pareixia que ella , y Pierres estavan à
solas en un gran jardi, y que li deya, Jous prech per
amor mia, vos me digau de quina terra sou , y qui
son vostres parents, car per cert jo vos amo sobre
totas las coses del mon, perso voldria jo saber qui es
lo Cavaller que la mia voluntat es sua. Y à ella li
parexia que Pierres li responia: Noble Senyora, en-
cara no es hora que jous lo diga, y prech vos que com-
porteu un poquet, que nos pot saber per ara. mes em-
breu temps ne sereu certa, y que apres Pierres li avia
dat un anell mes gentil , y mes rich que aquell que
la ama li avia aportat: y aixi estigue dormint la gen-
til Magalona fins que fou de dia. Y quant fonch
despertada, conta tot lo somni llargament à sa ama
la qual conegue que aquella donzella avia posat tot
lo seu cor , y lo seu pensament en aquell Cavaller. Y
perso la aconsola ab moltes dolsas paraulas lo millor
que pogue.

Com Pierres troba un dia la ama de Magalona en la Iglesia , y acostas à ella, pera dirli alguna cosa en secret.

PUN dia Pierres treballa en cercar la ama de Magalona : y trobantla volgue acostarle à ella, pera dirli algunas colas en secret , y ella lo conegue , y comensa à parla dient com Magalona avia pres gran plaher en tenir lo anel , y que molt lo estimava. Senyora dignè Pierres , jo pera vos lous avia donar ; perque no era cosa deguda , que tant petita cosa te envias à tant alta dama com es la mia Senyora Maçalona : si be tot quant jo tinch , cos , y bens tot està à son manament , y servici. Sapiau, Senyora que la sua incomparable formositat , y gentilesa me ha tant fortament nafrat , y farit lo meu cor , que jo no puch mes comportar , ni cobrit lo meu mal . Y perlo me he esforçat de dirvos la mia pena , y passió , que si ella no te pietat , y misericordia de mi certament en tot lo mon roy ha mes desventurat , ni perdat home que so jo. Senyora Jous ho dich , y vos decliro lo meu cor , perque jo conech que sou molt amada , y volguda de la mia Senyora Magalona , y si à vos era plasent , que per vostra bondat loy fasseu à saber de part mia , molt vos ho estimaria encara que nous ho tinga mercicut . Y la ama li dignè Jous fas infinitas gracias de molt bon cor , y voluntat , y fare de vos molt bona relació

ciò à ma Senyora Magalona , empero jo no se en
quina manera enteniu aquest amor , car si vos ho
enteneu de amor deshonrat , no meu parleu més ,
perque nou consentire. Llavós Pierres li diguè:
Senyora , abans moyra jo de mila mort que jo
pensas en aquest amor ninguna maldicció villanía ;
sino tota honestitat , y cortesia , y ab virtus , y
lleial amor jo voldria servir à la sua noble juventut
tota ma vida , y la ama li diguè: Cavaller , jous juro
hius prometo de fer tot lo que per vos me sera ma-
nat: empero ja que la ameu de tant noble cor , y
sens ninguna vilianía , perque donchs no voleu que
ella sapic lo vostre linatge , car per ventura podrieu
ser de tal part , que de vos , y ella se fara ciument
ab la gracia de nostre Senyor Deu Jesu-Christ , y
de la gloriosa Verge Maria puix ella vos aporta
tanta voluntat , y somia de vos dormint tota la nit ,
quant som en la cambra , no parla sino de vos. Se-
nyora , diguè Pierres , puix vos me diu aquestas
paraules que son à mi tant amigables , si vos voleu
ferme aquesta merce , que fassau que jo pogues
parlar ab ma Senyora Magalona en secret , jo li
diria mon nom , y mon linatge , y ma terra , y
crech que no mea estimara manco quin ho sapie ,
empero à ninguna altra personi noudire: fino a ella
sola , y la ama li diguè: jo loy dire , y si li plau , ja
fare que parlareu ab ella. Senyora , diguè Pierres ,
jous ne fas infinitas gracias , y si li volcu donar
aquest .

aquest petit anell de ma part , me fareu un assenyalat servici , y major si ella lo accepta: perque me apar quel altra anell no es tal com à ella pertany. Y prechvos quem comaneu molt à la sua benigne gracia. Respon la ama , per amor vostra jo soy presen tare , y dare vostras encomendacions , y procurare recapte , y gracia que vos parleu ab ella. Llavos Pierres sonch molt content.

Com la ama torna à Magalona.

Partintse de alli la ama: ella ana a la cambra de Magalona , que estava molt congoixa de amor , y jeya sobre lo llit , car no estava may en repos. Y quant ella veè la sua ama llevas del llit , y digue : O la mia tant amada ama , vos sian la benvinguda , quinas novas me portau de aquell que jo amo tant : certament , sino donau algun remedio para que jo l'veja , y parle ab ell , jo morire molt prest de tristicia. Llavos digue la ama : Senyora filla molt amada , jous donare un consell que vos ferem molt contenta si à Deu plau , y conciixerem que vos amo. Llavos Magalona ab gran amor abraça , y beta la sua ama , dientli de questa manera. Ay la mia molt amada ama , digaume novas del que jo tant desirjo. Y ella Llavos li digue com Pierres se era alcantat à ella , y li avia demanat que feya , y que li avia declarat son cor , y com estava tant enamorat de ella , que en tot cas ell se moriria,

y creieu vos filla, que si vos passau dolor , y pena per ell, que non passa ell menos per vos, y el amor que ell vos te, es bo , y l'egal , fundat en noblesa, y en tota honestitat: de la qual cosa jo so molt alegra, y sapiau Senyora filla , que may Cavaller del seu juvent , parla tantcortesment , ni ab tanta sabiesa com ell quant diu alguna cosa ; y sens dupre ell es de grans , y nobles parents. Y aixi Senyora lo fet es de aquesta manera que desitja en tot cas de parlar ab vos en secret, y llevos ell vos dira lo seu nom y la sua terra, y lo lo seu linatge, y fara tot lo que vos manareu , ell se encomani à vostre Senyoria, suplicantvos que li assenyaleu un dia , y lloch de ahont ell vos puga dir , y declarar lo seu cor ear à ninguna altra persona nou dira sino à vos: mes vos sublica que vullau acceptar aquest anell per amor sua. Yquant Magalona ohi las tant amorosas paraulas de la ama , y veè aquell anell que era mes gentil, y mes precios que lo primer que tenia de gran alegria que hague lo color li torna com una rosa, y digue Magalona à la sua ama: Sapiau la mia amida ama , que aquest es lo anell que jo tant somiava l'altra nit : car lo meu cor nom diu ninguna cosa que no sia veritat : y siau certa que aquest sera lo meu Marit , y Senyor sens ningun dupte , y se ell , no puchi aver plaher , ni alegria , y perso vos prech , y vos suplich, que cerqueu la millor manera, y modo que pugau , que no vull mes tardar que

no parle ab ell. Y perso la mia amada ame, cercau alguna manera, ab la qual jo puga veurel, y estar ab ell al meu plaher: car jo tinch esperança que per medi vostre jo vindre à cumpliment del meu desitg, y jous promet que noy perdreu nincuna cosa. Y la ama li diguè, que ella hi posaria diligencia, y aixi la gentil Migalona restà tot aquell dia, y tota la nit ab major plaher, y alegria que no tenia de primer, y mirava los anells los quals ella molt estimava, se's posa als dits, y jugava ab ells, y de questa manera passava ab delit la sua vida.

Com la ama de Migalona parlà à Pierres.

Quant fonch vingut lo dia seguent al demati la ama posa molta diligencia de parlar ab Pierres, lo qual estava en la Capella ahont ella avia altres vegades parlat ab ell, y quant Pierres la veue higuè molt gran p'aher, y alegria, car be pensava que auria alguna bona nova de la gentil Migalona, y anant envers ella la saluda molt cortesament, y li responguè ella, dient: Deu vos do tot lo que vostre cor desitja. Apres Pierres li demanà que feya la Senyora Migalona, y com estava en sa gracia? Y la ama li responguè: noble Cavaller, hijau de creure, que Cavaller que may en lo moi ha portat armas, no fonch mes benaventurat que sou vos: y be fonch bona la hora que vingueren en questa terra, car per yolltra valencia, y gentilesa aveu

aveu guanyat lo amor de la mes gentil Dama del mon , car may nous vinguè tant gran be , pui x aveu conquistada la sua gracia , y amor ; y ell estima molt lo vostre anell en gran manera , y lo porta per amor de vos . y desitja molt veuros , y parlar, jo so molt contenta que parleu ab ella empero prometeume com à Cavaller , per la fe , y jurament que aveu fet à cavalleria , que en lo vostre amor no hi aura , sino tota honra , y gentilesa , aixi com se pertany , y conve à noblesa de tant alt estat com dieu que sou. Llavós lo noble Pierres aixi com era ple de tota noblesa posa los genolls en terra devant de un crucifici que tenia , y diguè: Senyora , jous juro assí devant nostre Senyor Deu , que la mia intenció es pura : y honesta , y no desitjo altre cosa , sino que ab voluntat de nostre Senyor Deu , jo puga viure ab la gentil Magalona ab lo Sagrament de Matrimoní , per mitja de la Santa Marc Iglesia ab tota aquella solemnitat que si pertany , y no de altra manera: si en altra manera jo ho vull , que Deu nom do be , ni honra en aquest mon. Llavós la amà lo alsa de terra ; y li diguè : Per cert noble Cavaller , vos aveu fet tant alt jurament , que jous tinch de creurer , y sapiau que jo ho dire à ma Senyora Magalona : y jo prech à Deu per la sua gracia , vos deixa venir à vostra honorable , y bon proposit , y si à Deu era plasent que aixos fassa se pora be dir , que en lo mon no hi ha un gentil parell , ni mes noble

ble que vosaltres dos. Perso noble Cavaller , veniu
vos dema à hora de reposar apres de aver dinat, per
la porta del jardi de Magalona , y entrareu en la
sua cambra , la qual sens falta sera buyda de tota
gent , sino de ella , y de mi ; y encara jous fare
lloch, perque pugau parlar ab ella à tota vostre vo-
luntat. Y Pierres li feu infinitas gracias. Y quant
la ama haguès contat, y dit à Magalona la conclu-
sió , y concert que ella avia fet ab Pierres , fonch
molt alegre , y contenta de la nova que la ama li
avia aportada , y estava esperant à Pierres, aquell
que ella tant amava , y desitjava veure.

*Com Pierres ana à parlar ab la gentil , y graciosa
Magalona per la porta del jardi.*

EN lo dia seguent à la hora assignada, la qual lo
noble Pierres no tenia oblidada , troba à la
porta del jardi uberta , aixi com la ama li avia pro-
mes , y dit; y de alli entra en la cambra de la gen-
til Magalona , ab aquell gran desitg que tenia de
parlar ab ella , y troba la ama que estava sola ab
ella. Y quant Magalona lo veè , tota torna tal com
una rosa , y volgues llevar de alli ahont estava, per
anar à abrasarlo , y besarlo ; perque lo amor la
constrenyia en gran manera: empero la raho que
deu senyorejar à qualsevol cor noble, li demostra la
sua honra , y la sua dignitat en que ella era, y esti-
gue lo seu cor , y la continencia : empero los seus

ulls,

ullis , y la sua gentil cara no podian eocubrir la grandissima ardor , y amor que à Pierres tenia . y lo cor saltava dintre de las entranyas de la gentil Magalona molt dolament , tenint en sì dos penaments , è imaginacions , y mirava molt dolament lo seu lleial Pierres : y lo noble Cavaller ro muda menos el color quant vehe la formositat , y gentilesa de Magalona , y no sabian en quin modo , ni en quina manera devia comensar de parlarli , car ella estava tant alegre del plaher , que no sabia si estava en Cel , ó en terra , car aixi ho causa lo amor à los subdits . Tres vegadas se agenolla en terra , y ab gran vergonya , y humilitat comensa à dirli : Molt exelent , y alta Dama , Deu vos do honra , y plaher : y Magalona tantost lo saluda , hil prengue per la ma , y li digue : Senyor Cavaller vos siau ben vingut , y feulo asseure prop de ella , tantost la ama los deixa , y sen ana en una altre cambra . Llavanós la noble Magalona li digue . Gentil Cavaller jo he molt gran plaher que siau vingut , car jo tenia gran desig de parlar ab vos ; y encara que no sia cosa deguda , que una donzellia tant jove parle ab un home estant sola tant privadamente com fas jo ; impero la alta nobleça que jo he vista en vos , me assegura , him dona gosar de fetho . Sapiau , bon Cavaller , que apres de la primera vista que de vos hagui , sempre vos he portat gran amor , car tantas virtuts com ha de tenir un noble Cavaller son en vos ,

vos, per la qual cosa, gentil Senyor digaume lo vostre nom , y vostra intenció , condició , y ilinatge , que per cert jous vull , hius amo mes que à persona del mon : Per la qual cosa jo tinc molt gran desig de saber vos qui sou , y de quina gent y per quina cosa sou vingut en questa terra. Llavós Pierres se lleva de pens, com à noble Cavaller, y digne: Molt noble , y exelent Dama, agraechich à vostra Senyoria tant com puch que per vostra noblesa, y bondat he merescut aver vostra gracia sense veure en mi algun be, ó virtut : y es rabo , molt altra Dama , que sapiau lo meu llinatec , y perque som vingut en questa terra empero suplich à vostra Senyoria que à ninguna persona hodiga, perque aquest fonch lo meu proposit quant jo parti de la mia terra : apres may ho he dit à ninguna persona del mon: Y aixi Senyora, ha de saber vostre Senyoria que jo so un fill del Compte de Provensa , y nebòt del Rey de Fransa, him so partit de mon Pare, y Mare , sots per amor vostre , car jo avia ohit à dir , que vos creu la mes gentil , y graciola Dama del mon , aixi com en veritat: y encara mes que ningú no podria pensar , jo so vingut alsí ab molt poca companyia de gent. Encara que hi haja molts Princeps , y Cavallers molt mes valents que no so jo , y han fet maravellas en lo fet de las armas per amor vostre : y jo avia proposat en lo meu cor , que enca-

ra que no fos de tant gran valor ni tant valent com ellis, que volia provar la mia ventura : empero bem penjava que no podria may aver vostra bona gracia: y aquesta es tota la veritat de las cosas que vostra Senyoria me ha demanat ; y sapia vostra gentilesa, que may lo meu cor amara altra persona sino à vos, fins al derrer estrem de la mort, Y llavós Magalona lo prengue per la ma , y sculo scure prop de ella, y li diguè: Molt noble Senyora jo fas infinitas gracies à Deu de aquesta tant noble, y desitjada jorna- da, car jo so la mes benaventurada, y contenta do- na que may fos en lo mon, en aver trobat un tant noble , y exelent Cavaller , y de tant gran noble- sa , lo qual de valentia , y de gentilesa , graciós , y de sabiesa en lo mon no te son par. Y puix que es aixi, que los dos som tant enamorats la hu del al- tre , que parex que virga de Deu, que vos Senyor, si au partit de vostra terra sols per amor mia. Y ha- vent fetas mes valentias que ningun dels altres de quants ne aje vistos assi ; y teniu lo nom de Cava- lleria sobre tots quants son . y moltas vegadas he desitjat veuter à vostra persona; y be men dech te Y nir per ditxosa, puix per mi veu presa tanta pena, y treball , y que no ajau lo que tant ilealment aveu guanyat : y puix me aveu declarat lo vostre cor , raho es que jous declare també lo meu. Y així Se- nyor , veus assi del tot vostre Magalona , jous fas Senyor del meu cos, suplicantvos humilment que

me

me vullau guardar secretament , y honestament la mia persona fins al dia de nosbre casament, Y si au cert , que de part mia abans comportaria la mort, que no que mon cor consentis en ningun altre casament, Y llavos prengue una cadena de or , y un joyell que tenia en lo coll , y lo posa al coll del seu amat Pierres , dient : Aquesta cadena , lo meu lleal amich , y espous , vos poso per causa que prengau possessio del meu cos , prometerent vos com a filla de Rey, que may altre nol posschiria sino vos: y dient li aquellas paraulas ella lo abrasa , hil beia molt dolcament , y Pierres se agenolla en terra , y digne: Molt noble Dama , la mes gentil , y graciola del mon , jo com indigne vos accepto . y de tot lo que aveu dit , so molt content , y vos prometo que be, y llealment cumplire lo manament vostre, si plau à Deu , y à la Verge Maria. Senyora, sius plau, preneu vos de mi , com de vostre lleal espous , y marit , y com aquell que sempre vos vol obehir lo manament vostre, aquest anell en testimoni de casament vostre. Aquest era lo tercer anell dels que li avia donats la sua Mare , lo qual era molt mes rich que tots los altres. Y la gentil Magalona lo accepta de bon cor , y lo torna à besar altra vegada molt dolcament : y en aço Magalona crida la sua ama , y quant hagueren prou parlat , ells concertaren en quin modo , y manera se podrian veure altras vegadas , y Pierres sen torna à la sua posada , mes alegré

alegre que no solia , y Magalona restava ab la sua
ama en la cambra sense fer semblant de res.

*Com la gentil Magalona nos podia fartar de parlar
de Pierres ab la sua ama.*

Moltas vegadas parlava la gentil magalana ab
la sua ama del seu dols , y lleial amich Pier-
res , y decy queus aparcix la mia amada ama , del
meu amic Pierres ! Jous prech que vos me digau la
veritat , di que la ama : Molt amada Senyora , ell es
lo mes gentil , gracios , y mes valent ques trobia ,
segons crech en tot lo mon , y cregau per cert . Se-
nyora mia , que ell deu ser de alt llinatge ; llavos
di que Magalona ; La mia amada ama , jo sempre
vos deya que lo meu cor so pensava , del qual jom
tinch per contenta de nostre Senyor Deu Salvador
de tot lo mon , per quant li ha plagut de ferme ve-
nir en la sua coneixensa , y amor car en lo mon noy
ha tant alta donzella , que sabent tant solament la
meytat de las virtuts , y bens que en ell son , que
ella nol volgues tenir per lleial marit , y Senyor . Y
Llavos li di que la ama , tot aço que vos dien es veri-
tat , perso jous prech de una cosa , y es esta , que
per forsa de amor no sian llaugera , que quant vos
sereu en la Cort ab las altras Damas , y donzellas ,
y de Pierres per ventura hi fos , que no li fassau
algun semblant , car per ventura vostre Pare , y vos-
tra Mare ho concixerian , per la qual cosa se po-

erian coneguir dos grans perills. Lo primer es que
vos restareu desvergonyida , y perdreu lo amor de
vostre Pare , y de vostre Mare , si per ninguna via
fabian , y serian cause de fer morir aquest noble , y
valentiisim Cavaller , lo qual vos ama mes que à si
mateix. Y apres à mi que feria la mes castigada del
mon ; per la qual cosa, jous prech , y suplich tant
com jo puch , queus vullau satiament , y discretamen-
t regir : y que fassau bona còntinencia com à
tant noble alta , y exelent filla pertany. Certa-
ment la mia amada ama, d'igue Magalona, en aço,
y en tots los meus fets me vullau regir, y governar
per vostre bon conseil, y adjutori, car jo se que vos
me aconsellareu bonas coses, las quals seran lo meu
ke , y la mia honra , y prechvos, que sim veèu fer,
ó dir ninguna cosa deshonest, que vos men aviseu,
fentme algun senyal , per lo qual jom corregeſca,
car jous vull creure, y obehir com à la mia ama , y
Mare. Mes jous prech de una cosa que quant serem
vos, y jo à solas que tinga llicencia de desplegar la
mia llengua de parlar del meu dols , y lleial amich,
y elpos Pierres , y ab aquella gracia , jo passare lo
temps de ma vida lo millor quem sera possible, fins
à tant que vejam la fi de nostre ventura , y sobre
tot vos publico, que fassau que jo l'veja , y que par-
le ab ell molts vegades, car jo no tinch altre goig
en aquest mon, y si per ventura se esdevingues al-
gun cas, lo que Deu no vulla , aixi com ara digam,

que

que i vingues algun gran dany, sapiau, la mia ama que la mia ma propia me llevaria la vida.

Quant Pierres fonch tornat à la sua posada, estant en la tua cambra, començà molt fortament à penjar entre si mateix en la gyan ventura que li era vinguda, lloava, y donava gracies à Deu de tant gran prosperitat com li venia, y deya que may ningun Cavaller, que fos estat en lo mon no avia aguda tant bona ventura com cil, imaginant en la gran gentileça de Magalona, anant moltes vegadas à Palació mes que solia: empero ell se governava tant saviament com persona en lo mon pogues fer ab lo Rey, y ab tots. Demanera, que per la sua gran dolsor, y graciositat tots lo amavan molt, no tant solament los grans Senyors, mes encara tots los qui al Palació entrevenian, y quant ell veya que sens perill podia algun tant fartar los seus ulls, comensava à mirar la gentil Magalona ab la discreció, y quant tenia licencia, y manament de venir à parlar ab ella, hi anava per lo lloch acostummat, y aixi passavan sa vida.

Com Micer Jordi de la Corona parti de Roma per anar à Napolis pera fer moltes iustas per amor de la gentil Magalona.

EN aquell temps, en la terra de Roma avia un noble Cavaller lo qual era rich, y potent, y volgut; lo qual avia nom Micer Jordi de la Coro-

na. Aquast Cavaller amava molt la gentil Magalona: empero ella no à ell; y confiantie de la sua forsa , proposa en son cor de anar à Napolis per fer algunas justas per amostrar la sua forsa , pensant que per allo poria millor corquistar lo amor , y gracia de la gentil Magalona ; y sobre aço feu una suplicacio al Rey Magalon , lo qual li atorga tantost la gracia. Y foren cridades las justas per lo seu Regne , y en lo Regne de Fransa , y en totas las terras comarcanas del Rey de Napolis, que qualsevol Cavaller que per amor de las Damas volgues justar , y fer sets de armas , y de cavalleria , que fossen lo dia de Santa Maria de Setembre en la Ciutat de Napolis , y allis veuria qui millor lo executaria. Y qui tindria millor , per lo qual molts Cavallers , y barons, que per amor de las Damas volian justar , vingueren en la Ciutat de Napolis: dels quals anomenaren los principals, car seria molt llarg contarlos tots. Lo primer fonz Don Antoni germa del Duch de Saboya : lo segon , fonz Don Ferrer germa del Maques de Montserrat : y Don Eduart germa de' Duch de Borbón , y Don Pere nebrot del Rey de Bohemia, Don Henrich fill del Rey de Inglaterra , y Don Jaume germa del Compte de Provensa , y oncle de Pierres , empero Pierres nol conegue en aquella festa. En la Ciutat de Napolis era lo noble Pierres de Provensa , y lo seu companyo Micer Henrich de Crapona , y Micer

Cert Jordi de la Corona , y altres molts vingueren, que no seria posible aqui anomenarlos tots : y estigueren tots eils sis dias abans del dia assignat tots aparellats, que en ninguna historia nos llegeix que mai en la Ciutat de Napolis se trobassen tant nobles Cavallers com en aquella jornada , los quals Magalona festeja molt be. Y quant vingue lo dia de nostra Seuyora el demati que los cavallers avian ja ohit Missa , y foren tots aparellats en lo camp, en la gran Plaça de Cavalleria anomenada Coronada, y alli estava lo Rey en lo catedral y los altres Senyors ab ell , y en eltre catedral estava la Reyna, y Magalona , y las altres Damas , y donzellas que era molt gran plaher de mirarlas, empero en totes las altres Magalona senblava una Estela del Cel quan hix à la punta del dia, car la sua gentilesa sobrepua totas las altres Damas , y donzellas . Y estant tots los Cavallers aparellats , mana lo Rey , que fessen las mostras. Y lo primer que feu mostra fonch micter Jordi de la Corona , per lo qual se eran manadas fer las justas . Y lo segon, Don Antoni de Saboya, y tots los altres per llur orde. Y la gentil Magalona sempre tenia los ulls sobre lo seu amic Pierres, que era restat à la darreria . Y quan las mostras eran fetas , lo Rey mana eridat per lo faraut , que las justas fossen bonas , y ab bon amor, sense injuria ninguna lo hu del altre : y que cada hu impugas de fer lo millor que pogues de alli al devant,

vant: y Micer Jordi de la Corona digne molt ale
que tots ho pogueren odir. Jo vull en aquest dia
demostrar tota la mia forsa , y valentia per amor
de la gentil Magalona. Y apres ell se posa tot pri-
mer en lo camp , al encontre del qual se posa Micer
Henrich de Ingluerra que era molt bon Cavaller,
y encontrarense de tal manera; que cada hu trencà
molt sentitlment la llana. Empero si Don Henrich
no agues agut socos fora caygut en terra , y fonch
un poch atormentat del colp. Apres vingue Don
Lancarot de Valoys , y enderroca del primer colp
à Micer Jordi contra lo qual vingue lo noble Ca-
valler Pierres de Provensa , car lo cor no lay podia
mes comporta : tots li deyan lo Cavaller de las
claus , car no sabian dirli altre nom ; y ells se en-
contraran tant poderosament que los Cavallers , y
los cavalls caygueren en terra , y fonch declarat
per lo Senyor Rey , y per tots los altres Cavallers,
que per gran forsa eran los dos Cavallers cayguts.
Y llavós mana lo Rey que caminassen los Cavallers
per veurer qui sen portaria la honra , los quals ho
feren tantost , y molt prestament cavalgaren. No
cal dubt r si en aquellas horas Magalona de bon
cor pregava à nostre Senyor Deu , que li guardas
lo amat Pierres de tot mal , y dany , y que li donas
honra en aquell dia. Y quant los cavallers foren
tornats en lo camp la segona vegada , desitjant lo
hu , y l'altre de averne la honra , ells se encontraten

ab grandissima fosa que Pierres trenca lo bras à Don Lançarot, y llansat en terra: y del gran colp que prengue lo Rey , y la Reyna , y tots los altres Cavallers se pensaren que era mort , perque la sua gent se son portaren à la sua posada. Y apres vingué al encontre Don Antoni de Saboya , lo qual com no tenia tanta forsa com Don Lancarot llengerament fonsch enderrocat per terra. Y apres vingué lo Senyor Don Jaume de Provensa , lo qual era oncle de Pierres , y Pierres tantost lo conegué, empero son oncle nol coneixia à ell. Y quant lo noble Pierres veu à son oncle , y germana de son Pare, que se aparellava per venir contra ell, digué al faraut: Digaulli en aquell Cavaller , que no vinga encontra de mi per ara, car ell m'hi fet alguns plahers en las armas, y en la Cavaliceria, per la qual cosa jo li so en molta obligacio : y perlo no li voldria fer algun enveig, y que jo li prech que de la justa dell, y de mi que resti per altra vegada , que jo so content de confessar devant lo Senyor Rey , y devant totes las Damas, que ell es mes esforçat , y mes valent que no so jo. Y quant son oncle ohi aquellas paraulas fonsch en gran manera enujat, car era mole bon Cavaller , y ell avia fet Cavaller à Pierres de Provensa de la sua ma. Y per dues rasons li guardava cortesia lo dit Pierres, y digué lo dit Don Jaume : Digaull al Cavaller , que qualsevol que sia que si jo li he fet may ningun plaher, ni honra, que degara

ara jo li redunciò , y si no fa contra mi tot son des-
gut, que jol repùltare per Cavaller de poca virtut. Y
quant Pierres ohi la rebposta de son oncle , fonchne
en gran manera enujat, y petavali molt, que hagues
de justar contra ell , Pierres vingue insigne de Ca-
valleria contra son oncle Don Jaume de Provença,
y ell se posa en la justa; perque ningú nos pensas la
causa . Y quant foren prop lo hu del altre , Pierres
alça la sua llansa enves lo Cel, y no volgue en nin-
guna manera ferir à son oncle Don Jaume. Son
oncle lo encontra tant fortament en los pits , que
trenca la sua llanca , y ell mateix caygue sobre las
ancas del seu cavall de la gran forsa , y Pierres nos
mogue tant solament com si una ploma lo agues fe-
rit. Empero lo Rey , y tots los Cavallers conegeu-
ren que lo Cavaller ho feya per sa cortesia , y de-
yan tots que aquell Cavaller algun dia li avia fer
algun p'aher al Cavaller de las claus , ó que devia
aver algun deute entre ells, y que allo li promcebia
de gran noblesa en no voler farirlo. Y empero no sa-
bian la veritat de tal cosa mes la gentil , y graciosà
Magalona sabia be de tot la veritat de aquesta co-
sa, car sabia ell que era son oncle. La segona vega-
da que ells tornaren al camp pera justar Pierres ho
sen aixi mateix com la primera vegada , son oncle
lo fari de tanta forsa, que del seu colp mareix cay-
gue en terra ; y Pierres nos mogue sols lo peu del
estrep, la qual cosa tots ho tenian a gran maravella.

Y quant son oncle veé, y considera en si mateix que aquell Cavaller tenia tanta forsa, que solament ell nol avia pogut moure de son lloch : y ell nol avia volgut farir , ell ne estigue molt maravellat , y no volgue mes tornar à la justa : empero may no pensava que aquell Cavaller fos Pierres son nebrot. Apres de Don Jaume vingue Don Eduart de Borbo molt valent , y esforiat Cavaller , mes enpero al primer colp Pierres lo enderroca per terra à ell , y al seu cavall demanera , que tots deyan que Pierres devia esser de gran noblesa , puix que era tant valent , y cortes en totes coses. Y apres se posa en lo camp Don Ferrer de Montserrat , y trenca la llansa sobre Pierres , y Pierres lo ferí de tant gran forsa , que li lleva lo guardabras de la espatilla sinestra , y lo enderroca , y lo llença per terra. Y per abreviar al Cavaller de las claus , li resta tota la honra del camp. Llavós Pierres se alsa lo elm , y vingue devant lo Rey per consell de tots los nobles , y valents Cavallers, feu cridar per lo faraut , que lo Cavaller de las claus sen portava lo premi , y la honra del camp , y que ell avia fet molt millor per amor de las Damas, que ningun de tots los altres Cavallers per lo qual la Reyna , y sa filla Magalona , y las altres Damas , y donzo las loy agraiaren molt. Y apres cada hu sen ana à desarmar , y lo Rey feu cridar que tots vinguessen à menjar à Palació : y tots hi vingueren , y lo Rey los rebe alc-

gra-

42 Historia de Pierres de Provensa;
grament. Y quant lo noble Pierres fongi vingut;
y hague feta reverencia al Rey , com aquell que li
sabia molt ben fer; lo Rey ana corrent enves ell, y
abrasal molt dolsament , y ab gran amor, li digues
Molt amich , jous fas infinitas gracias de la honra
que vos me aveu fet vuy en aquest dia: car jo puch
be dir ara , que noy hi vuy Rey , ni Princep en tot
lo mon, que en la sua Cort tinga millor Cavaller,
ni mes sortes que jo tinch en vos , empero no es
menester que jous llohe , car las vostras obras vos
fan testimoni: y tots aquests nobles Cavallrs que
alsi son. Jo prech à nostre Senyor Deu, que ell vos
deixe venir en lo que vostre cor desitja, en multi-
plicació de bens , y de honra: que certament vos no
sou molt digne. Molta honra feu lo Senyor Rey
aqueell dia al noble Pierres , y à tots los altres Se-
nyors per lo semblant , car aquell que tant sola-
ment podia parlar ab ell , se tenia per molt benae-
venturat , y nos podia farrat tots ells de mirarle,
car en veritat ell era molt gentil, y molt ben apro-
porcionat de tots los seus membres , la sua carn
era molt blanca , y los ulls amorosos , y los cabells
rossos com lo propi fil de or , per la qual cosa tots
deyan que nostre Senyor Deu , avia posat en ell las
suas virtuts , y que benaventurada era la Mare,
que tal fill avia parit. Y ell estant en aço , lo Rey
enbia à cercar cirugians pera guarir à Don Lança-
rot, que estava molt nafrat, y ells hi posaren tanta
di-

diligencia que ab la ajuda de Deu , en pochs dias sonch guarit. Y lo Rey ringue quinze dias de Corts ubertas per amor de tots los Senyors , y Cavallers, que alli eran vinguts , y tots parlavan de la gran valentia de Pierres y quant Magalona ohi lloar tant lo seu amich Pierres estava molt alegra en lo seu cor , mes neu gosava demostrarho.

Com los Cavallers sen tornaren tots cada hu en sa terra molt pensatius perque no sabian qui era aquell noble , y esforsat Cavaller tant valent que la honra sen portava.

ACabadas las justas , los Cavallers sen tornaren cada hu en sa terra molt pensatius: perque no avian pogut saber qui era aquell tant valent Cavaller , que tant be , y tant valentment avia guanya das las justas , lo premi , y la honra de tots los Cavallers , y ells se marevellaren com ningun dells nol avia conegit. Y quant cada hu sonch tornat en sa terra , lo lloavan molt , y deyan que may avian visto un altre tal Cavaller. Y apres que los Cavallers sen foren tornats Pierres ana à veure la gentil Magalona , car no podia estar lo hu sens laltre. Y quant foren junts Magalona comensa de parla ao Pierres , y Pierres li responia que ella , y la sua gentilesa li avia fetas fer las valentias que ell avia fetes y que de ella procechia tota la honra , y no dell. Y quant ell agueren prou parlat , Pierres per provar

la gentil Magalona , li digue aquestas paraulas : Noble Senyora, y de mi tant amada , vos labeu be que jo he estar gran temps per amor de vos , que no he vist à mon Pare , ni Mare ; perso , Sonyora, aixi com aquella , que es causa de la mia tardansia , vos prech quem doneu llicencia , y que vullau esser contenta de la mia partida pera anarlos à veure , car jo so cert , que ells estan en mol gran pensament , y en treball per amor de mi , del qual jo tinch gran conciencia . Tot aço deya Pierres per veure lo que la sua gentil Magalona diria : y quant ella ohi tals paraulas , tantost las llagrimas eren en los seus molt amorosos ulls , y corrian per la sua gentill cara perdent la color de aquella , plorant , y suspicant digue : Certament Senyor Pierres , lo que vos me dien es molt razonable cosa : car humana cosa es , que lo fill sia subjecte al Pare , y à la Marc , y que guarde de enujarlos en ninguna manera : empero , Senyor , forta cosa me sembla à mi , queus vullau aixi apartar de vostre lleial amiga , la qual sen vos no puch aver be , ni repos en aquesta vida , y sian cert , que si de mi vos partiü , que en breu temps tindreu novas de la mort mia , y que per amor vostre es morta la gentil Magalona: la qual cosa , amat Senyor : jous prech que nom celeu la vostra partiada , car per cert tant prest com vos fereu partit , jo vull posarme en cami de la mort , y lo certa , que en breu temps hi arribare essent vos caula de aquell-

ta mia tristura , empero , Senyor , si es de necessitat , que vos hajau de partit com dieu iuplichvos que vullau consentir que jo vaja en temps ab vos à la vostra terra.

Com Pierres , y Magalona deslliberaren de partir de Napolis per anar à Provensa.

Quant Pierres ohi tant piadolias paraulas de Magalona. Lo cor li pensava del tot fallir , y li digue de questa manera : Ay la mia amada , y lleial espresa , iuplichvos que no ploreu , ni vullau donarvos melancolia : que jo he deslliberat de may partirmen de questa terra fins à tant veja la fi de nostre ventura , car jo amaria mes morir que deixar la vostra vista: y si vos voleu venir ab mi , no dupreu en cosa ninguna , jous aportare ab tota honestitat , y servare tots los juraments que jous he fets. Llavos Magalona veè la intenció de Pierres fonch molt alegre , y li digue : Molt amat Senyor Pierres , puix aixi es , que vos me premereu lo que jo vull , jous aconsello que nosaltres parriam lo mes secretament que porem , y aço per duas rasons. La primera , es que jom dupro que vos nous enjuende esperar tant gran temps , y que à la fi vos nous ne anau , him deixau à mi. La segona , raho' es que lo meu Pare me vol casar , y jo Senyor , comportaria abans la mort , que no consentiria aver altra marit ni espous sino tant solament à vos. Y per-

so, lo meu lleal amich, jous prech tant humilment
com puch que vos hi posci remey lo mes prest que
sia possible , y que nosaltres nos ne anem los dos,
car assi may podriam complir lo nostre desitg , y jo
he deslliberat en lo meu cor de may deixarvos puix
vos me aveu promes de guardarme honestat . fins
al dia de nostre casament . Y llavós lo noble Cava-
ller Pierres altra vegada loy promete , y jura sobre
los Sants Evangelis , y deslliberaren , que lo ter-
cer dia apres de mitje nit que ells partiran , y que
Pierres vingues ab tres cavalls à la porta petita del
jardi , y que la gentil Magalona lo esperaria alli : y
ella lo prega molt caridament, que ell aportas bons
cavalls , y molt llaugers que caminassen molt, per-
que poguessen eixir prestament de la terra del Rey
son Pare dient aixi : Sapiau Senyora, que tant prest
com ell ho sabra , nos fara seguir , y si per ventura
eram presos , jo tinch por que ell nous fes morir à
mala mort. Y aixi lo noble Pierres se parti de la
sua gentil Magalona, pregantli que ella fos presta,
y aparellada per lo dia , y lloch assignat : empero
de tot aquest desconsell no sabia res la ama de la
gentil Magalona , car ella no era alli , y la gentil
Magalona no volia que ella ho sabis , perque tenia
por que ella lo desforbaria : y perso may loy vol-
gues descubrir. Y llavós Pierres se parti de alli , y
ana à la sua posada per fer provisió dels tres cavalls,
que Magalona li ayia dit , los quals li scrablauen
molt

y de la gentil Magalona.

47

molts lleugers per caminas , ell los feu ferrar , y posar molt be en orde , aixi com se pertany .

Com Pierres sen porta la gentil Magalona.

Quant vingue la nit assignada , sobre lo primer son , Pierres vingue à la porta del jardi ab tres cavalls , y dels tres lo hu era carregat de pa , y de vi pera dos dias perque no anassen à cercar vi tuallas per las posadas , y troba la gentil Magalona que estava sola , la qual avia pres or , y argent , y tot lo que li semblave millor , y cavalca sobre la aca que era de Inglaterra , la qual caminava molt , y Pierres cavalca sobre lo seu cavall que era mole llauger , y aixi caminaren tota la nit sense desca valcar fins que fonch de dia , y quant lo Sol eixia ells llavos se meteren en una gran montanya espessa , que estava prop de la mar . Y quant ells foren ben dintre de la montanya descavalcaren sobre aquellas verdas hervas que allí estavan , y allí reposaren , y parlaren de la llur gran ventura : y llavos la gentil Magalona estava del cami cansada , y li vingue gana de dormir , y se adormi febre les cuixas del seu amich Pierres .

Com la ama no troba à la gentil Magalona dintre la cambra abont ella dormia.

Quant vingue al demati que era ja de dia , la ama vingue à la cambra de Magalona , y es pera

pera alli una gran estona , pensant que la gentil
 Magalona dormia encara : y quant ella veè que la
 hora deguda ja passava , y la gentil Magalona nos
 llevava , ella ana tot dret al lit abont ella dormia ,
 y noy troba ningú , ni senyal que ningú hi hagues
 dormit , y tantost se pensa que Pierres se lan avia
 portada , y molt prestament ana à la posada de
 Pierres pera veure si trobaria , y nol troba . Llavos
 la ama comensa à fer lo major plant del mon , y
 apres ana à la cambra de la Reyna , y li digue com
 no avia rrobada la gentil Magalona en la cambra ,
 ni sabia abont era . Y quant la Reyna ohí lo que la
 ama li deya , fonsch molt esprantada , y enujada , y
 la feu cercar per tot . Demanera , que las novas
 vingueren al Rey , y diguererli que lo Cavallor de
 las claus nos rrobaba . Llavos digue lo Rey que
 sens dupce ell se lan portava . Y tantost mana que
 tots se armassen , y anassen a cercarlos , y que li
 portassen lo Cavaller de las claus viu : car ell ne
 faria tal justici que per tot lo mon sen parlaria .
 Quant los Cavallers chiren a voluntat del Rey sen
 anaren tantost à armarse , y anaren los uns de una
 part , y los altres de altre sempre cercant : lo Rey ,
 y la Reyna restaren tots desconsolats , y tota la
 Corr clava en gran tribulació , especialment la
 Reyna , que cridava tant , y plorava ques tuydava
 desesperar . Y apres lo Rèy envia à cercar la ama ,
 y li digue ; No pot esser que tu no sapias tot aquest

fct.

venturansa cumplida , car un auzell de rapinya pensant que lo sendat vermeil fos algun tros de carn , vingue volant , y prengue ab las arpas aquell sendat , ab los anells , y tot , y sen ana volant dius la montanya , his posa sobre un arbre que era molt alt

Com Pierres anava darrera lo auzell , y li tirave pedras perque deixas lo sendat lo qual sen entra en la mar , y deixa caure lo sendat dintre mar.

Y Quant Pierres veè que lo auzell sen portava aquell sendat fonschine molt enujat , y pensas que la sua Senyora Magalona sen enujaria molt , à la qual ell volia mes complaure que à persona del mon , y plega lo seu manto , y metel debaix lo cap de Magalona , y apres se lleva molt gentilment perque nos despertas , y comensa à seguir aquell auzell , y tiravali pedras perque deixas lo sendat que aportava , y allí avia una roca petita prop de terra , empero entra la roca , y la terra avia una gran cantitat de aygua , y ningú no podia passar en aquella roca sens nadar - Y aquest auzell ana volant de arbre en arbre , y posas sobre aquella roca perillosa , y Pierres li tira una pedra , demanera que aquell auzell se lleva de allí , his deixa caure lo sendat en mar , y Pierres noy podia passar , perque no sabia nadar , empero noy avia molt , y comensa à cercar de una part , y altre , per veurer si podria trobar alguna cosa ab que pogues passar fins aliper

alçansar lo sendat . Llavós digue Pierres . Ja hagues
plagut à Deu , que jo ni haguès pres los anells , ni
lo sendat de ella ahont eran , y que nom fos curat
de tocarlos , car els me costaran prou , y mes Ma-
galona , que si estich massa , ella lo cercara , y se
enujara . Y així cercant Pierres per la vora de la
mar , troba un llaut vell que los Pescadors avian
deixat perque no valia res , y Pierres se mete dintre
molt alegrament , empero poch li dura aquella ale-
gria . Y prengue dos bastons que ayia trencats pera
vogar , y anarsen enves la roca , empero , Deu que
fa totes las cosas à son plaher feu llevar un gran
vent molt fresh , y fort de la terra ' la qual sen-
porta à Pierres , y al seu llaut dintre la mar en des-
pit seu , que no li valia tot lo seu remar ninguna
cosa , car la mar era molt en estremada manera al-
ta , y fonda , y no podia may arribar à la terra , y
lo vent lo llansava alla ahont ell no volia , y quant
le noble Cavaller vece que tant se apartava de la
terra , y que ningun remey noy avis , y considerant
lo gren perill en que estava , y que lo motir li era
forsada cosa , y pensava que ell deixava en aquella
montanya la gentil Magalona la qual ell tant ama-
va sola , y sens companyia adormida sobre la sua
roba , y pensant que ella tambe moriria à mala
mort , y desesperada , y sense ningun consell , ni
focos , ni ajuda , estigue en proposit de llançarse
en la mar , car lo seu noble cor no podia mes com-
portar

portar la gran dolor que ell sentia : empero , aquell que prova las personas en grans diversitats , y tribulacions en aquest mon , y las vol guanyar per paciencia , no volia ques perdes aixi lo cos , y la anima , y la vida. Empero aixi com era verdader Christja , tantost se recorda , y correngue à las armas de la verdadera paciencia , ço es , à saber à Deu , y à Glorisíssima Verge Maria : y comensa plorant à dir aquestas paraules . O malvat de mi , per quem vull matar jo : vehent que so tant prop de la dolorosa mort mia , y puix ella vè pera cercarme , no es menester que jo la cerque: O Senyor Deu tot poderos , y à Vos gloria Verge Maria , jous prech que vullau perdonarme los defectes , y pecats que jo contra los vostres preceptes he molt breument cometos , y offes : perso so digne de comportar aquesta tant cruelissima mort , y cent vegades mesongoixa. Y Aixi que Senyor Deu , jo so content de comportarla , no deviurer mes : y la rebria encara de millor cor , si jo sabes que la mia lleal amiga , y esposa no passas mal , ni dolor. Empero lo que jo dich ara es cosa impossible. O la mia dolsa , y amada Senyora Magalona , com comportara , ni pora viure la vostra delicada cortesia , y amigable persona , trobantvos aixi à solas en aquella espantosa montanya , y no so jo un mal traydor de avervos treta aixi de casa del Senyor Rey vostre Pare , ahont vos tant honrada-

ment

ment estaveu. O la mia Noble Senyora Esposa arz
so jo more , car may podre escapar de aquest perill
en quan veig ara, si be de mi no es tant gran cosa
Empero de la vostra mort es grandissima pietat, y
tristura , car verdaderament vos sou la mes gentil
Dama, y la mes graciosada aquest mon. O gloriosa
Verge maria , molt humiliment à Vos coman , que
Vos la vullau guardar de mal , y deshonra. Vos fa-
beu bo, Senyora, que en lo nostre amor noy agu-
da voluntat desordenada, ni deshonestat: per lo qual
vos placia, Senyora, molt noble , y exelent Ver-
ge , que aixi com ella te molt noble proposit , y
voluntat: y Vos que sou neta , pura mes que nin-
guna altre criatura, que may nostre Senyor forma,
vullau socorrer , y ajudarli, que ella no puga peri-
llar com à vil criatura: y prechvos que la mia ani-
ma vinga à salvació , per la vostra santa pietat , y
misericordia O dolça Magalona, may vos nom veu-
reu , ni jo à vos , lo nostre amor , y lo nostre cas-
ment ha ben poch durat , y plagues à Deu, que jo
fos mort dos dias abans que arribas à la Ciutat vos-
tra perque vos serian ara en casa del Senyor Rey
vostre Pare. Y aixi llamentava, y plorava lo noble
Pierres , plahent , y tenint en mes lo perill de Ma-
galona, que la sua propia mort , aixi estava assagut
en mitg del llaut, esperant la mort terrible, car lo
llaut anava fense ningun regimient, ahont las onas
de la mar lo aportavan, y avia , y entrava ja molta

aygas

aygua, lo qual avia banyat. Y en aquest perill estigué Pierres del matí fins a mitg jorn , y esdevingués que una nau de Moros Cossaris passava per allí y los Mariners veheren aquest jove Cavaller que anava així à solas, y perdut dins aquell llaut hi anaren à pendrel, y meterenlo en la llur nau, empero Pierres de dolor, y ansia estava mitg mort, que so's no ague ningun sentiment com lo prengueren, que ell mateix no sabia si era mort , ó viu.

Com lo Patro de la Nau Prengue à Pierres que anava
perdut per la mar , y lo va presentar al gran
Solda de Babilonia per catiu.

Quant lo Patro lo veu tant gentil, y tant ricament ataviat, ell ne hague molt gran plaher, y tantost pensa en si que ell lo presentaria al Solda. navegaren tant per fas jornadas , que ell arribaren en Alexandria. Y tant prest com foren artibàts lo Patro ana al Solda, y li presenta aquell catiu, y quant lo Solda lo veu tant gentil , ne hague molt gran plaher, y loy, agrabi molt. Y Pierres sempre portava la cadena que Magalona li avia donada en lo coll, y en aço conegue lo Solda que era de gran llinarge , y feuli demanar per un faraut, si ell sabia servir en la sala. Y Pierres ho feu millor que ningude's que allí eran primer que ell al plaher del Solda , y Deu mete en cor del Solda de voler lo molt. Demanera que el Solda lo amava tant com si fos

ton

son fill, ó germa. Pierres no hagues alli estat un any, que per lo seu subtíl enteniment sabe parlar Morischi , y grech , y era tant plasent , y amigable à tots , que tots lo volian tant com si fos propi germa , ó nill de tots Pierres era destre , y apte en totes las cosas, que no avia son par en la Cort del Solda , y perso lo estimava molt mes. Demanera que tot lo que feya en la Cort , era per mitja de Pierres , y tots los que avian de negociar en la Cort del Solda venian à ell , y per mitja seu avian lo que demanavan. Y ab aquesta honra estava Pierres en la Cort del Solda : empero sempre tenia lo cor trist , que may se podia alegrar , pensant en la sua Magalona y à quina si podria esser vinguda , y de vegadas ha guera ell mes amat que fos negat , que no sentir sempre aquella pena , y aixi pensava Pierres sempre en la sua trista vida , sens fer demostració alguna : empero sempre lo seu cor estava en Deu , y en la Santa Fè Catholica , y molts vegadas pregava à Deu plorant , que puix lo avia fet escapar del perill de la mar , que li deixas rebre devotament lo Sant Sagrament del Altar abans que finis los dias. Molts almoynas feya Pierres als pobres pelegrins que passava per aquella terra , per amor de la sua gentil Magalona , perque nostre Senyor Deu li ajudas. Deixem ara a Pierres , y tornem à la trista Magalona que feya.

Com Magalona se desperta : la qual dormia sobre lo manto de Pierres hi troba sola en la montanya.

Quant Magalona hague ben dormit à son plaher per causa que estava molt casada del treball del camí , y de vetillar lo que acostumat no avia , se desperta pensant esser prop del seu amich Pierres , dient aixi : Molt he dormit Senyor Pierres , y crech queus aureu un poch enujat . Y mira entorn della , y no veu ningun . Y llavós ella se alfa de alli estant molt espantada , y comensa à cridar à Pierres ab alta veu per la montanya , y ningun no li responia , ni li parlava , quant ella vehe que nol trobava , nil ohia en ningun lloch , en poch estigue que no hisque fora de son seny , y comensa molt fortament à plorar , y de anar per la montanya cridant lo seu tant amat , y volgit Pierres , tant fort com ella podia , y quant hague prou cridat , y anat , y tornat per la montanya , y torna del tot argullofa per lo molt que avia cridat , vingueli gran mal da cap ques pensa del tot morir: de modo que caygue en terra simottuhida , y estigue aixi una gran eltona ; y apres que ella fonch tornada en son seny , lo qual avia perdut , se assegue desobre una pedra , y comensas fort à planyer , dient aixi : Ay , lo meu Pierres , lo meu amor , la mia esperança , y lo meu be , y com vos sou perdut , perque lo meu amat , y seu elpos , y Senyor vos sou apartat , y allunyat

de

de vostra lleal companyia ! puix vos sabeu que
sense vos jo no puch viure, y en la casa de mon Pare
ahont tants delits sentia , sens vos no reposava;
com donchs podeu pensar que puga viure en aque-
sta tant aspera montanya ? Ay lo meu Senyor , en
quin error tant gran vos sou posat en traurem de
casa del Senyor Rey mon Pare pera deixarme morir
de tanta cruel mort , en aquest lloc desert , y
salvatge ! Ay lo meu Senyor , y en queus he jo errat,
per averme aportada de la casa del Senyor Rey
mon Pare pera ferme morir ab gran dolor , y tristi-
cia com jo tinch . Vos bem amostrabeu grandissim
amor , no ce que me diga ? Ay , lo meu Senyor
Pierres , aveu vos vist en mi cota que nous sia esta-
da plasent à la vostra , certament si jom lo tant prest
descuberta à vos , jo ho he fet per lo grandissim
amor que vos tinch , car may home ningú no entra-
tant en la mia anima com sou entrat vos ? Ay , no-
ble Pierres , lo meu lleal , y bon amich , y Senyor
y ahont es la vostra nobleza , ahont es lo vostre no-
ble cor , ahont son los juraments , y prometiments
que vos me aveu fets en aquells dias ? Per cert vos
sou lo mes cruel , y deslleal home que may nasque
de Marc , empero per cert jo no puch dir mal de
vos . Ay , Senyor , y que podia jo mes fer del que
he fet ? Vos sou lo segon Ceson , y la segona Me-
dea . Y aixi com una desesperada anava per aquella
montanya cercant lo seu amat , y volgut Pierres , y
aixi

així llamentava arriba al lloch abont los cavalls estavan, y quant ella los veè tots tres de aquella manera : ella comensa à renovar lo seu plant , dient de aquesta manera : Certament , lo meu Senyor Pierres vos nous sou partit de voluntat , car Jon som ara molt segura. Ay de mi malvada , que tant vos he enculpat , è injuriat , per la qual cosa del tot ma vida resta tant trista que mes no pot. Y quina desventura es estada aquesta que tant prest nos siam pesamparats , y si vos sou mort , perque nous feya companyia. Certament à una pobre donzella may li vingue tant gran dany , ni tant grandissima desventura. Ay , fortuna , que tu no comensas de perseguir als bons , y lleals ara , y quant mes altas son las personas , mes los combatsab la tua forsa. O Gloriosa Verge Maria , Vos que sou llum , y Mare de tota consolació , y consoladora dels desconsolats , placiaus donar en aquesta pobre , y trista donzella alguna consolació de la vostra gracia : guardaume Senyora la mia memoria , perque lo meu cor , y la mia trista , y dolorosa anima nos perda. Deixaume veurer , Senyora , abans que muyra lo meu marit , y Senyor Pierres. Ay , si jo pogues saber ahont es , encara que fos al cap del mon , jol seguiria sens dupte , y crech que nostre tribulació nos dona lo maligne esperit , perque lo nostre amor no es estat deshonrat , ni corromput , ni aviam consentit las malvadas tentacions : Jo crech que per

ago se lon aura aportat en alguna terra estranya; per allunyarnos lo hu del altre. Aquestas , y semblants paraulas deya la gentil, y graciosa Magalona , clamans de la sua fortuna , y de son amich Pierres , y apres anava , y venia de un lloch en altre per la montanya , com una persona desconsolada , y escoltava pera veure si podria sentir res , ni de prop, ni de lluny. Y apres pujava per los arbres pera mirar si veuria , ohiria res , y no veya cosa ninguna sino montanya entorn de ella , que era molt enrramada , y molt espessa , y de altra part veua la mar gran , y fonda. Y de aquesta manera resta la pobre Magalona molt trista tot aquell dia, y tota aquella nit, sens menjar, ni beurer . Y quant vingue la nit ella cerca un arbre gros ; en lo qual puya ab gran treball , y alli estigie tota aquella nit sense dormir , ni reposar , per por que las bestias salvatges no la menjassen : y una estona estava plorant , y altre estona estava pensant, que podia esser del seu amat , y molt volgut Pierres. Y apres pensava que podria ella fer , ni ahont aniria car bes pensava en son cor , que may mes tornaria en casa de son Pare , si ella podia guardarsen en ninguna manera, car ella temia molt la furor de son Pare, y de sa Marc , y conclogue en si de anar à cercar lo seu lloch , y amich Pierres.

Com la gentil Magalona devalla del arbre , y vingue
al lloch aont eran los Cavalls que estavan
en cara lligats , y los va soltar.

Quant fonch vingut lo dia , Magalona devalla
del arbre , y ana al lloch ahont estavan los
Cavalls lligats encara aixi com Pierres los avia de-
xat , y ella los deslliga plorant , y gemegant , y
dient semblants paraulas : Aixi com jo crech que
lo vostre Senyor es perdut , y per mi va errat per
lo mon, aixi anireu vosaltres per alla ahont vullau,
y deixals anar per la montanya ahont volguessen,
y apres se mete en caminar per la montanya fins à
tant que troba lo camí per anar à Roma . Y quant
ella se veu en lo camí , torna prestament en la mon-
tanya , y cerca un lloch que era un poch alt , y ben
cubert de ramas , y de arbres , y ella se mete de-
dintre , y de alli vehia tots los que passavan , y ana-
van , y venian , y ningú no la podia veure . Y estant
de aquesta manera de dintre la montanya , veu ve-
nir una Pelegrina , y ella la crida , y la Pelegrina
vingue alli ahont ella era , dientli que volia . Y ella
prega à la Pelegrina que li donas los seus vestits
y prengues los seus que ella aportava . Y la Pelegrina
pensant que no estava à solas en aquella montanya ,
y pensant ques burlava della , li digue aquestas pa-
raulas : Senyora si vos sou ben vestida , y ataviada ,
perso no deveu burlar de les pobres de Jesu Christ ,
car

car aquestas vostras robes gentils vos aparecsan locos, y aquesta robes me serviran à salvar la mia anima , si à Deu plaura. Y Magalona li digue : La mia germana , jous prech que vos nous enujen, que jo vos assegur queu dich de bon cor , y de bona voluntat , y prechvos que cambieu las robes. Y quant la Pelegrina veu que ho deya de tant bon cor , comensas à despullar las suas robes , y aixi cambiaren. La noble Magalona se vesti las robes de la Pelegrina , y cobris demanera que escassament no li podian veure la cara , y lo que mostrava ella ho ensucia ab saliva , y terra.

Com Magalona arriba en Roma ab los vestits de la Pelegrina, y vingue à fer oracio devant lo crnefici que estava en lo Altar de Sant Pere.

Quant Magalona se veu ab los vestits de la Pelegrina vestida , ella se mete en camí per anar a Roma , y tant camina que ella hi arriba , y tant prest com ella hi fonch arribada, ana à la Iglesia de Sant Pere , alli devant lo Altar major , se agenolla dient aquestas paraulas : O Senyor Deu Jesu Christ, que per la vostra misericordia me aveu posada en gran plaher, him aveu accompanyada ab lo mes noble Cavaller del mon, al qual mes amava que à ninguna persona; y ara à la vostra incomparable potencia ha plagut que aixins siam apartats lo hu del altre per ventura , Senyor Deu , açò nos es cide.

osdevingut per los pecats, que aviam cometos ; car som plens de maldats , y de ingratisut malvada, empero Senyor me apar que no mel deviau llevar, per fer lo apartament tant terrible dell , y de mi, per sa qual cosa, Senyor Deu Jesu-Christ , jous prech , y sublich , tant afectadament com puch, y à la vostra molt alta humilitat, per la qual, Senyor Deu , vos creu à nosaltres semblant sense peccat , y per la vostra molt alta clemencia, pietat y misericordia sia lo vostre plaher , y la vostra voluntat de tornartne lo meu dols , y llegal Cavaller, marit , y Senyor Pierres, si es possible, ab lo qual per la vostra benigne gracia jo era tant solament esposada O gloriosa , y dolsa Verge Maria Mare del Criador de tot lo mon, que entra totas las donas meresqueriu aver nom de Verge Mare. Vos que sou consoladora dels desconsolats, placiaus per la vostra virginitat , aconsolar en aquesta pobre donzella. Senyora jo me encomano molt à Vos de bon cor , y de bona voluntat , perque no vaja així perduda , y desconsolada per lo mon. O glorios Sant Pere, Vos que sou estat lloctinent de Den en la terra, placiaus guardar, y defensar de tot mal lo meu dols , y llegal amich Pierres, lo qual en tots sos fets vos ha tingut en devoció, y en honra, y per amor de Vos ha volgut lo vostre nom, jous prech que si ell es viu quel posen en algun bon camí : que ell puga venir à mi, y jo à ell perque pugam acabar lo restant de nostra vida

vida en llegal Matrimoní , y que anem los dos
així perduts per lo mon , y que lo nostre amor nos
perda així tant vilment , y que vullau Vos suplicar
à nostre Senyor Deu pen nosaltres . Y quant ella
hague acabada la oració llevás per anar en alguna
posada , y giranse veu entrar per la Iglesia son on-
cie , lo qual era germa de sa Mare ab grandissima
honra , y gran companyia de gent que lo cercavan,
de lo que ella ne fouch most espantada , y hague
gran por , empero ells no curayan gens della , car
noy avia ningú que la coneques ab aquellas robas,
y ella com à pobre Pelegrina , sen ana al Hospital ,
y alli estigue dotze dias com à pobre dona , y cada
dia anava à la Iglesia del glorios Sant Pera à fer
oracio alli , perque nostre Senyor li volgues aportar
lo seu llegal amich Pierres . Y estan així vingueren-
li ganas de anar à Provensa , perque pensava que
alli sabria abans novas del seu amich Pierres , que
no en altra part , perque si era viu no podia ser que
algun dia no vingues en casa de son Pare , ja no
era per forsa detingut , y de fet se posa en camí , y
anant per sas jornadas , arriba en la Ciutat de Ge-
nova , y alli se va informa del camí de Provensa , y
qual camí era mes curt , y mes segur . Y així ella
ana al Port , y toba una bellissma nau presta pera
partir , la qual anava en Ayguas Mortas , y ella feu
ab lo Patro la sua avinencia , y metes dintre la nau ,
y tant navegaren per sas jornadas que en poch
tempo

temp arribaren en Ayguas Mortas , y quant la gentil y graciosa Magalona foneh desambarcada ella anava per la Vila aixi com à pobre Pelegrina , y un dia una bona dona la crida , y la mete en sa casa per amor de Deu , y menjant las dues juntas

la interroga à Magalona del seu romiatge , y ella respongué que venia del perdo de Roma : Llavós Magalona la interroga que li digues los costums y usos de aquella terra , y si estrangers hi podian anar segurs , y quant aquella bona dona veu que li demanava de la terra , li digué aixi : Sapiau , bonz Pelegrina , que assí tenim un bon Senyor , lo qual senyoreja tota aquesta terra de Provensa , y de assí fins à la terra de Aragó : se anomena lo Compte de Provensa , y es molt gran senyor , y molt potent , lo qual mante tota la sua terra en gran seguritat . Demanera , que may home ha ohit dir que ningú en la sua terra enujas à persona del mon , perquà ell fa tenir seguritat y justicia en tota la sua se nyoria , y lo Compte , y la Comptessa sa muller són tant humans als pobres de Deu , que esuna gran alegria , empero estan molt tristos , y enujats , així mateix estan tristos tots nosaltres que som llurs Vassalls , y aço es per lo mes gentil , noble , y esforçat Cavaller de aquest mon , que era llur fill . Lo qual se anomenava Pierres , que tantost haura dos anys que parti de aquesta terra per anar à veure lo mon , y fer fets de armas , y Cavalarias , y

Historia de pierres da Provensa;
à cercar venturas , y apres may non han sabudas
ningunas novas delli, ni bonas, ni males, y duntan
que no sia mort , ó que no li aja seguit algun gran
mal . De la qual cosa seria molt gran dany , si era
veritat . Y així mateix començà à contar las noble-
zas, y virtuts que eran en aquest jove Cavaller . Y
quant Magalona oït dir las grans virtuts que eran
en lo Compté, y en la Comptessa, y que lo seu Se-
nyor Pierres no era tornat, llavós coneguè ella que
lo seu amich Pierres no la avia deixada de sa pro-
pia voluntat , mes que alguna mala ventura los
avia així apartats , y de pietat que li tenia plorava
molt fort , y la bona dona pensava entre sì mateixa
que plorava de pietat de lo que ella avia dit, per la
qual cosa ella la volguè molt mes , y perso la seu
aquella nit dormir , y reposar ab ella.

*Com la gentil Magalona se posà en lo Port de Serrazà
à servir los pobres de Deu. en un petit Hospital,
y alli guardà la sua virginitat esperant no-
vas del seu amich Pierres.*

En aquella nit vinguè en voluntat à Magalona;
puix que lo seu amich Pierres no era vingut,
que ella se potaria en algun lloc devot pera servir
à Deu en lo qual ella poguè guardar la sua virginini-
tat , esperant, si seria plafent à Deu, que ella po-
guès saber algunas bonas novas del seu molt dols
amich Pierres, car be pensava que alli podria abans
saber

saber nonas dell que no en ninguna part del mon.
Y aixi ella començà de informar se si en aquella
terra hi havia algun lloch devot ahont alla pog uès
servir à Deu. Y la dona li diguè que prop de allí era
la Isla del Port de Serrazi ahont totas las naus dels
Mercaders arribavan : en las quals venian gran
multitud de homens, y donas malalts, per causa de
la mar que los aportava. Y Magalona anà à mirar
aqueil lloch y li agrada molt, y dels diners que ella
tenia feu fer un prest Hospital , en lo qual hi feu
fer tres llits perque los pobres aguessien recapte , y
prop del Hospital feu fer una Iglesia petita ab un
Altar lo qual ella feu anomenar Sant Pere en re-
membrança del seu lleal amich Pierres , y quant la
Iglesia , y lo Hospital foren acabats, Magalona se
posà ab gran devoció à servir los malalts , y feya
molt aspera , y santa vida. Demanera que tota la
gent de la Isla, y de tot lo entorn la tenian per san-
ta, y que la anomenavan la Santa Pelegrina, y apor-
tavanli molts grans ofertas . Demanera que lo
Compte, y la Comptessa un dia ab gran devoció hi
vingueren à visitar aquesta Iglesia , y Hospital , y
veran la manera de la Hospitalera , y deyan entre
ells mateixos que sens dupte ella devia ser una molt
santa persona : y la Hospitalera com aquella que
era molt ben ensenyada , y com aquella que ho
sabia molt ben fer, y anà à presentar se al Compte, y
à la Comptessa , y feulos grandissima reverencia.

y comanas en llur gracia. Y la Comptessa prengue
 gran plaher en las paraulas, y continens de la Hos-
 pitalera, y aixi mateix hi prengue plaher lo Compte,
 y las dos se apartaren en un retret, y alli par-
 laren de moltas coses. Demanera que la Comptessa
 li digue com estava molt trista per un fill que avia
 perdut, y lo plorava molt fort; y Magalona la
 aconsolava ab dolças paraulas, si be es veritat que
 Magalona avia menester mes consolació que la
 Comptessa, empero la Comptessa se tenia per molt
 contenta de las paraulas que li avia dit la Hospi-
 talera, y la prega que la vingues à veure moltas ve-
 gadas per donarli alegria, car per cert gran plaher
 avia pres en las suas paraulas; y que tot quant ella
 hagues menester, que ella ho demanas de sa casa,
 que tot li seria donat, y li digue que pregas à nos-
 tre Senyor Deu, y al glorios Sant Peire que li en-
 viassen algunas bonas novas del seu fill; y la Hospi-
 talera li promete que ella ho faria de molt bona vo-
 luntat pera servir à sa Senyoria aixi lo Compte, y la
 Comptessa sen tornaren à Palació, y Magalona restà
 en lo Hospital ab los malalts fent aspera penitencia.

*Com los pescadors de aquella terra un dia pescant pren-
 gueren un peix molt gentil, y per la sua tanta gen-
 tilese lo presentaren al Compte de provensa.*

UN dia se eidevingue que los pescadors de aque-
 lla terra pescant en la mar prengueren un peix
 que

que era molt gentil , y per la sua gentilesa lo presentaren al Compte , y à la Comptessa , los quals ne donaren grans gracies als Pescadors , y així com alguns de llurs servidors lo netejavan , y estripavan en la cuyna , trobaren en las trípides de aquest peix un sendat vermell à manera de una pilota petita , y quant ells veren allo estigueren maravellats , y espantats tots , y una de las sirventas lo prengué , y lo porta à la Comptessa , dientli : Senyora nosaltres avem trobat aço dintre lo ventre del peix , y la Comptessa prengue lo sendat , y lo desplega ab la sua propia ma , y troba dins los tres anells que ella avia donat à son fill quant ell se parti della , y quanella los ague mirats conegue molt be que eran los que ella avia donat à son fill , y comença de fer lo major plant que may se ohis , dient així : Ay Señor Deu , ara so jo certa que lo meu fill es mort ara so jo fora de tota esperança de may mes veurel ! O Senyor Deu , y quin mal avia fet aquella innocent criatura que los peixos avian de menjar la carn , y així com la Comptessa feya tant gran plant lo Compte vingue , y ohint lo que la Comptessa feya ell ne fonch molt espantat , y demana que era alló que tant fort plorava , y així entra en la cambra . Y la noble Dama li comença à dir plorant : ay Senyor , una criatura irracional , y sensé enteniment nos aporta novas tant tristis de nostre fill Pierres , que en lo mon no podian esser pijors . Y ella començà à contar

com avia trobat en las tripas de aquell peix, aquell sendat en lo qual estavan plegats tres anells que ella mateixali avia donats quant sen ana, y tantost los amostra al Compte , y quant lo Compte los veu los conegué tantost , y fonch molt trist , y metè la cara sobre lo llit , y plora mes de mitja hora sense may cessar . Y après com à home molt esforçat, y de gran cor, se lleva, y ana molt dolçament à consolar la Comptessa , djenli de aquesta manera : Sapiau noble Senyora, que aquest fill no era nostre , abans era de Deu , y per la sua gracia nos lo avia prestat pera donarnos algun poch de plaher. Y ara li es estat plasent de fer la sua voluntat dell com de cosa propia sua ; perçó , vos, ni jo nons devem enujar , per la qual cosa jous prech humilment que aquesta dolor vos cesse, y Hoau à nostre Senyor del que vos ha enviat : siu feu, ne farèu plaher à Deu nostre Senyor, y à mi. Y tantost mana que llevassen tota la tapileria , y paraments del Palació , y que tantost posassen draps negras, y dól, y tots los de la sua terra en molt plant

*Com la Comptessa ana à visitar la Iglesia , y Hospital
de Sant Pere de Magalona.*

LA Comptessa après de alguns dias moguda de gran devoció , y voluntat de anar à visitar la Iglesia de Sant Pere de Magalona , y à la sua Hospitalera pera contarli la sua gran fortuna, y quant gilla

Ella haguè feta la oració al gloriós Sant Pere ella prengue à la Hospitalera per la ma , y entrarense dintre lo Oratori, y suspirant la Comptessa li conta tot lo seu fet , y com era fora de tota la sua esperança de may mes beure à son fill. Quant Magalona ohi aquellas paraulas ella comença fortamenc à plorar ensembs ab la Comptessa , y digueli Senyor , suplich a vostre mercè , que si teniu aqui aquells anells que vos me los amostreu sius plau , y llavós la Comptessa los traguè , y los mostra à la Hospitalera. Y quant la gentil Magalona veè los anells tantost los conegué , y de gran dolor , y tristitia que ella hague lo cor li cuya esclarar , emperò sempre , com à virtuosa , y molt esforsada donzella , comiantse de Nostre Senyor Deu , y del gloriós Sant Pere , li diguè: Senyora , vos nous deveu perso enujar car de las cosas que no son certas sempre ne deu hom tenir esperança , encara que sian aquestos los anells que vos donareu al vostre fill , també pot ser que passant ell per la mir , ó per algun riu li sian cayguts per sort en layqua , y aquells peix pensant que era alguna altre cosa los aja arrebassats. Perso Senyora , jous suplich , que no tinguau mes aquesta dolor , y farcu gran b: pera vos , y al Senyor Compte , vos li aumentareu los dolors sempre que ell vos beura: emperò reclamau de bon cor à nostre Senyor Deu Iesu Christ , y feu li infinitas gracias de tocas aquellas cosas ; y així acen-

aconsola la gentil Magalona à la Comptessa lo millor que pogue: emperó no resta que la sua dolor no era menor que la de la Comptessa , y avia tant menester consolació com ella. Y la Comptessa donà molts donatius à la Hospitalera , perque pregas à nostre Senyor Deu per la anima de son fill si mort era, ó qu e li embias bonas novas dell : y així la Comptessa sen anà, y la gentil Magalona resta molt trista , y desconsolada ; y ella se agenolla devant lo Altar de Sant Pere , pregant à Deu , y al Princep dels Apostols , que ells lo volguesen guardar , y defensar de sos enemichs , si era viu , y si era mort que volgues aver merce de la sua anima . Y així estiguè gran temps la gentil Magalona fent oració . Deixem ara à Magalona, y à la Comptessa, y tornem à parlat de Pierres que estava en la Cort del Soldà.

*Com Pierres apres de aver estat gran temps en la Cort
del Soldà de Babylonia bagne llicencia per
anar à beurter son Pare , y sa Mare ,*

Estant lo noble Pierres en la Cort del Soldà de Babilonia. sempre ell entrava mes en gracia dell tant com si fos son fill : car ell no podia estar sense que Pierres no li fos prop, y Pierres sempre tenia lo seu cor ab la gentil Magalona , perque no podia saber à quina fi era vinguda : y desllibera de demanar llicencia al Soldà per anar a veurer à son Pare , y à sa Mare . Y un dia lo Soldà feya gran festa,

festa , y estava molt alegré , y atorgà moltes gra-
cias à uns , y à altres. Llavós Pierres se agenollà
devant ell , y li diguè: Senyor , ja he estat gran
temps en vostra Cort , y per la vostra excellent
bondat me aveu atorgadas moltes gracias , que
jous he demanadas per altres , y may per mi , que
so vostre servidor , no he demanat cosa ninguna =
perso Senyor , jous voldria suplicar , y demanar una
gracia , si à vostra gran Senyoria plau de atorgarme-
la. Y quant lo Solda veu que Pierres tant humil-
ment li suplicava , li diguè: Amich , jo may te he
dit de no , de cosa que me ajas demanat per altri ,
be pots pensar que pera tu te sera donat de molt
millor cor ; perso demana tot lo que vullas , que
tot te sera atorgat. Llavós Pierres fonch molt ale-
gré de la promesa que lo Solda li feu , y li diguè:
Senyor , jo demano , queus placia de darm-me llicen-
cia de anar à veurer mon Pare , y Mare , y los meus
parents , y amichs , car despres que jo so vingut en
vostre Cort , no han sabut novas de mi : perso Se-
nyor , placiaus liberalment de atorgarme la llicen-
cia , car à mi sera cosa plasent , y a mon Pare , y à
ma Mare molt agradable . Quant lo Soldà ohi la
demanda de Pierres , ell ne fonch molt mal con-
tent , y li digue : Amich prechte que la tua partida
vullas deixar , car no pots anar en ningun lloc
ahont estigues mes al teu plaher que ab mi , y no
trobaras parents , ni amichs que mes te fassen que

jo,

jo , car j'ot farè lo major de la mia terra après de
 mi. Y sàpies en veritat, que si jo aguès sabut que
 aquesta era la demanda tua, jo no te la aguera
 atorgada, perque la tua partida es à mi molt greu
 pera mi vida. Emperò j'ot d'licencia, qu' si ten-
 vols anir ten vajes; però me has de prometre, que
 quant auras visitat à los parents, y amichs, qu'as
 tornaras, y si tu ho fis, faras com à savi. Y Pier-
 res li prometè bonament, que quant ell auria visi-
 tat à son Pare, y à sa Mare, que ell tornaria. Lla-
 vós lo Soldà feu un manament, lo qual donà à
 Pierres, que per tot allà ahont ell passàs per terra
 de Moros, li fessan tant de honra com à sa pro-
 pia persona, y que li donassen tot lo que ell vol-
 guès, y haguès menester. Y si donà mes encara lo
 Soldà tant or, y argent com volguè, y moltes al-
 gras joyas, y pedras preciosas que valia grandissim
 eresor, lla vós Pierres prenguè comiat dell Soldà: y
 quant sen parti tots ploravan, lo dit Pierres vin-
 guè en Alexandria, y mostra la lletra del Soldà, lo
 qual tantost li feu molta honra, y lo aportà al seu
 Palació, lo qual era molt guinic de riquesas, y
 Pierres prenguè lo que li agradà, y lo tresor que
 haguè del Soldà: feulo posar en catorze barrils, y
 cada barril era de mitja carrega de vi, y en los dos
 caps feu posar sal, y lo lo tresor en mitg. Y Pierres
 troba de fet, y de ventura en lo Port una bellissima
 Nau de Provenç, la qual era presta pera partir, y
 Pierres

Pierres parlà al Patró dient , que volia anar en Provença , y que volia portar catorze barrils de sal , pera donar à un Hospital quey avia. Quant lo Patró ohi la sua voluntat, ell dignè que estava content de aportarlo , empero dels catorze barrils de sal no li aconsellava que los hi aportas , perque quant ell seria en Provensa, alli trobaria prou sal , y à bon mercat: Pierres li diguè Vos nous cureu de res que jous pagara tot lo que sera de rahó , car jo he fet vot de aportarla de aissi fins ahont jo voldrà. Y quant lo Patró ohi la voluntat de Pierres, fonch-ne molt content, y Pierres pagà lo Patro tot lo que se avingueren , y dit Patro diguè à Pierres que fes aportar los barrils, y totas las cosas, que ab la ajuda de Deu se partirian tant prest com lo vent se llevàs, y aquella nit feu molt bon vent, y feren alçar las velas , y vingueren en una Isla anomenada Sahona , y alli prengueren aigua dolsa , y Pierres estava cansat de la mar , è hisquè en terra.

Com Pierres bisque de la Nau en terra , y entra en la Isla de Sahona , y troba una cantitat de flors molt gentils.

Quant lo noble Pierrès fonch en terra, ell començà de anar per aquella Isla, y aixi com ell la rodava , troba una gran canritat de flors molt gentils pera pendre plaher, y ell sen anà à seure en mitg de ellas, y astan aixi ell yen una flor que era molt

molt mes gentil que ninguna de las altres ; de color , de olor , y de totas cosas . Y lo noble Pierres la culli , ytantost li vingue à la memoria la gentil Magalona , y començà à dir semblants paraulas. Aixi com aquesta flor traspassi totas las altres , de gentilesa , y de totas cosas , aixi la gentil Magalona traspassa , y sobrepuja totas las altres Dames , y començà fortament à plorar , y fent gran dol pensant à quina si podia esser vinguda . Y estant en aquest tant gran pensament , vinguerí ganas de dormir . Y estant ell dormint , llevas un bell vent , y lo Patro feu cridar que tots se recullissen molt prest , y veient que Pierres no era alli , tantost lo envia à cercar , y nol pogueren mai trobar , y cridarenlo tant alt com podian , empero ell dormia tant fort que era maravella , y quant ells veren que nol trobavan , y lo Patro veia que tenian tant bon vent , no volgué perdre aquell temps : y feu alcar las velas , y Pierres resta alli dormint . Y tant navegaren que vingueren al Port Serrazi : y alli descaregarren la nau , y quant ells trobaren los catorze barrils , digueren al Patro , que farem dels barrils de aquell gentil home , que resta dormint en la Isla de Sahona , que avia molt ben pagat lo queus avia promes , y nos avia dit que los volia donar en un Hospital . Llavors digueren tots que mes valia que los donassen al Hospital de Sant Pere : que per cert nol podian millor esmertsar , y lo Patro conta à la Hos-

Hospitalera, com aquell de qui eran, se era perdut; y que ella pregas à Deu per la tua anima. Y esdevingues un dia que la Hospitalera hagues menester sal, y prengue un dels barriols pera pendrer sal, y troba gran tresor dintre, y sonchne molt maravellada, y prengue un altre, y troba per lo semblant moneda: y considerant entre si mateixa digue. O pobre home! Deu per la sua santissima pietat haja merce de la tua anima; car jo veig ara, que no venen tribulacions à mi sola. Y apres los desfeu, y troba gran tresor dintre, y tantost feu venir molts mestres, y feu fer una bella Iglesia. Y augmenta los edificis, y Missas, y lo servey de Deu; y feu un gentil Hospital, y gentil Iglesia, la qual sempre feya molt be servir. Demanera, que tota la gent de la terra comensaren de venir à visitar la Iglesia, y aportavan moltes almoynas, y tots se maravillevan de tant gentils, y profitables edificis que feya ser la Hospitalera.

Com lo Compte, y la Comptessa vingueren à visitar la Iglesia, y Hospital de Sant Pere de Magalona molt devotament per auer ce sen fill Pierres.

Lavós lo Compte, y la Comptessa vingueren à visitar la Iglesia de Sant Pere ab gran devoció, y allí ohiren Missa; y apres anaren à parlar ab la Hospitalera; y ella los acostola dient: Que no devian desconfiar de nostre Senyor Deu, que encara los

los podia alegrar de llur fill, y lo millor que pogués
los conforta , emperó per cert mes menester avia
ella la consolació que tots ells, perque ells no avian
perdut sino un fill , y Magalona avia perdut lo seu
Regne , que de dret li pertanyia , y avia perdut lo
seu Pierres. Y prenent comiat los uns dels altres ,
sen tornaren en fas casas . Tornem à parlar de Pi-
erres que estava dormint en la Isla de Sahona com
avem dit.

*Com lo noble Pierres restà dormint en la Isla de Sa-
hona per lo pensament que baguè de la gentil
Magalona.*

Pierres restà dormint una gran estona, y après
se despertà , y vехent que ja era de nit, ell es-
tiguè molt espantat, y llevas prestament, y mirà à
totastas parts, y no veè à ningú per tenyal: y après
anà envès la muralla ahont avia deixada la nau , y
alli començà fortament à cridar la gent de la nau,
emperó ningú no li responia. Y quant ell se veè en
aquella manera , prenguè tanta dolor en son cor,
que cayguè en terra com si fos mort : Y après de
esser tornat en sì se assegue en terra , y començà
molt amargament à plorar , dient aixi : O Senyor
Deu tot poderós , no acabare jo mai los meus días,
y qui es lome tant miserable en aquest mon que la
fortuna lo persegueix tant com à mi persegueix:
Certament jo lo lo mes malaventurat de aquest

mon-

mon. No bastava Senyor Deu, que jo haguès tant dolorosament perduda la mia dolça , y lleal esposa, y après la fortuna tant cruel me avia posat en servici de aquell Moro enemich de la Santa Fè Catholica: la qual jo he mantinguda ab tant treball gran temps y ara que jo penjava confortar , y alegrar lo meu Senyor Pare, y la mia Senyora Mare, y als meus parents so vingut en aquest lloch , y desert, ahont no tinch ninguna consolació humana : Per cert la mort me es mes necessaria que la vida, emperò , Senyor Deu, puix que à Vos es plasent de donarme la, jo so molt content de rebrerla, perque almenys feneisan las dolors mias. Y aixi lamentava , y plorava , fins que fonch vingut lo dia clar , y anà mirant, y cercant per la Isla si podria trobar res que li poguès donar socors . Y uehente en aquella congoxa, y misteria , abandonà , y delampa à de sù tota la sua forsa , y virtut com aquell que està prop de la mort pensant perfectament en la misericordia divina, y sublicant à Deu que aguès pietat de la sua anima. Emperò nostre Senyor Deu que may desempata los seus , permetè que en aquell lloch vinguès una barca de pescadors pera pendre aygua dolça , y aixi com ells arribaren en aquella Isla , trobaren à Pierres allí en terra estès com si fos mort , los quals hagueren gran pietat dell , y donarenli à menjar especias , y confituras, y à beure, y après lo posaren sobre un llit, y cobri-

renlo lo millor que pogueren , y quant ell fonch un poch retornat ells lo meteren dins la barca , y arribaren en una Vila anomenada Crapona , y allí lo meteren dins lo Hospital , y comanarenlo à la Hospitalera. Y quant Pierres fonch en aquell Hospital , y hague menjat , y begut , ell se comença de adresar lo millor que poguè , y comensà de anar per la Vila , perque mes prest poguès guarir , empero la gran dolor que tenia en lo seu cor , li feya grandissim mal. Y estiguè en aquella Vila per espay de nou mesos molt malalt : y un dia encara que no era ben guarit , ell sen ana à passejar enves la marina , y ell veu en lo Port una nau , y los mèriners de aquella parlavan en llengua de Provensa , y ell los demana quant tornarian en llur terra , y ells li respongueren , y li digueren que abans de dos dias , Pierres ana al Patró , suplicant que per amor de Deu lo volgues aportar à la terra de Provensa , perque ell era de aquella terra , y avia estat gran temps malalt. Y lo Patró li diguè , que per honor de Deu , y per amor de la terra , que ell se len aporataria de molt bona voluntat , emperò que primer volia anar à ayguas Mortas à la Isla del Port de Serrazi , y Pierres ne fonch molt content , y alli ell lo rebè en la sua nau , un dia los companyons de la nau parlavan de la Iglesia de Sant Pere de Magalona , y quant Pierres la ohì anomenar , ell ne fonch mactellat , y demana quina Iglesia era aquella , y phong

ahont estava assentada, ellis li digueren que aquella era una devota Iglesia que estava en la Isla del Port de Serrazi , en la qual Deu, y lo gloriós Sant Pere feyen molts miracles , y es menester que vos prometau de anarhi, que per cert alli trobareu remey per la vostra malaltia, y Pierres per lo be que li digueren de aquella santa Iglesia feu vot, y pro uenienta à Deu , y al gloriós Sant Pere que hi estaria un mes sense darse à concixer à ningú, perque li donas sanitat, y novas de la gentil Magalona . Y arribant al Port de Serrazi Pierres saltà en terra.

Com Pierres se metè en lo Hospital de la gentil Magalona, y alli trobà remey de totas sas tristors,

Quant Pierres fonch devallàt en terra , tantost sen anà à la Iglesia, y donà moltes gracies à noltre Senyor Deu Jesu-Christ, perque lo avia deixat venir à port de salvació. Y quant ell haguè fet la sua oració, ell se posa com un pobre milalt en lo Hospital , que se anomenava de Sant Pere de Magalona, pera cumplir lo vot que avia promès, y metès sobre un llit de aquell , y quant Magalona veè aquell pobre , que era vingut de nou , ella li renta los peus, y las mans y lo besà, car així ho feya à tots. Y aprèsli dona à sopar, y li metè liansols blanchs en lo llit , y feulo despullar , y metre en lo llit , y li diguè que demanas lo que avia menester pera cobrar la sanitat, car així acostumava

dar à tots los malalts que venian en aquell Hospital, del qual ella era la fundadora: y Pierres estant en lo Hospital, per lo gran recapte que allí li donà començà molt be de guarir, y ell se maravellava molt de la gran pena, y treball que aquella dona prenia, en servir à ell, y tots los altres, y decya en son cor, que ella devia esser alguna persona santa. Y un dia Pierres recordantse de la sua gentil Magalona, començà à plorar dient així. O Senyor Deu tot poderós, si per la vostra infinita pietat, y misericordia me voliau enviar novas de la mia lleal esposa, tots los mals, y treballs que jo he passats no serian res pera mi, car tots los pendria en paciencia. Emperó Senyor Deu, jo he merescut comportar pitjor, car lo estàt causa que ella ha deixat à son Pare, y à sa Mare, y per lo semblant so estar causa que las bestias salvatges la han menjada, y devorada. Aquella persona que era tant gentil, y noble. Si vos Senyor Deu per la vostra infinita pietat, y misericordia no la havieu guardada, ella es morta, placiau Senyor Deu que jo no vilca mes en aquest mon perque es plè de miseria. Y dient aquestas paraulas llança un gran suspir, y Magalona així com ella visitava los pobres malalts ohí aquell tant terrible suspir, que avia fet Pierres, tantest vinguè pensant que li mancava alguna cosa, ó que ell haguès algun grán mal, y li digué: Germà, que es lo que havieu, si vos volieu res, no estigau de dirho, que

po restarà per moneda ? Y Pierres li feu infinitas
gracias , y digué: Que no li mancava ninguna cosa,
emperò que lo costum dels malalts era, que quant
se recordan de las suas fortunas que avian hagudas
y passadas , ploravan , y suspiravan , y aquell era
lo millor remey que podian trobar.

Com Pierres descançà lo seu cor à Magalona , y ella
lo aconsolà molt, dolçament

Quant Magalona ohí lo aixi parlar de fortuna,
ella lo començà molt doçament à consolar,
y li demanà molt afectadament que era estada la
causa de la sua dolor , y llavós lo noble Pierres li
contà tot lo seu fet sens anomenar ninguni perso-
na, y li digué de aquesta manera. Fonch una vega-
da un fill de un home rich, lo qual ohí parlar de
una donzella que estava en una terra estranya , y
ell deixà à son Pare , y à sa Mare, per anar à veu-
rerla. Y la fortuna lo afavorí que ell conquistà lo
amor de aquella gentil donzella molt secretement,
sense que ningú de sos parents noy sabian res. Y ell
se esposà ab ella, y la prengué per muller, y après
la traguè de casa de son Pare , y de sa Mare , y
apres la deixà en una montanya dormint, pera co-
brar tres anells que avia perduts. Y aixi li conta tot
lo que li avia passat fins aquell dia : per las quals
paraules Magalona conegué que aquell era Pier-
res , lo qual ella avia tantas vegadas desirjàt . Y

24. *Història de Pierres de Provansa;*
miral en la cara , y lo conegué molt be , y de la
gran alegria que avia, comensa à plotar, emperò
no se volgue manifestar à ell encara mes lo millor
que poguè li comensa à parlar molt dolsament , y
li digué: Germa , nous de eu enxijar de res , mes
deveu acorrer à Deu , y à la humil Verge Maria , y
al gloriós , y benaventurat Sant Pere : car sente
duple, si vos li sublicau de bon cor , y de bona vo-
luntat, ell ohira la vostra petició , y vos tornara la
vostra lleal espola , y amiga que vos tant amau , y
teniu per cert, que aixi com Deu per la sua gracia ,
y misericordia vos ha guardat de morir en tants
grans perills com vos dièu que aveu passat , aixi
per lo semblant aura guardat à ella. Y aixi com ell
vos ha donat tribulacions, aixi per lo semblant vos
donara plaher , y alegria . Y pregaulo que aixi sia
y jo tambe li fare devotissima oració de bon cor. Y
llavos lo noble Pierres se lleva , y feuli infinitas
gracias , y la gentil Magalona senanà à la Iglesia
y allí comensa à plorar desobre de gran plaher , y
a'certia que tenia en son cor , dant gracias à Deu
molt devotament de la gracia que li avia feta,
perque las suas oracions , y beneficis, no eran vans ,
car ell la via ohida: y avia tornat lo seu lleal amich
Pierres. Y quant ella haguè acabat la sua oració ,
rartost se feu fer gentils vestiduras reals , car ella
tenia ab que pagarlas. Y tenia gran enteniment pe-
ra devilarlas, y feulas fer tals com à ella pertanyian.

Y après feu adobar la sua cambra lo millor que poguè; y ana à Pierres, y li diguè. Amich, veniu assí ab mi, que jous he ordenat levatori pera vos, per rentarvos las camas, y los peus, y crech queus farè grandissim be: y tinch ferma esperansa, que en breu temps Deu vos tornara la sanitat en la persona, y quant ell fonch en la cambra ella lo feu asseure allí: y après ella sen entra en la sua cambra secreta, y tantost se velli aquellas robes reals, y deixà las bellas, que ella acostumava de aportar, ab las quals no li veyan sino lo ulls, y un poch del nas: desota tenia los seus gentils cabells, los quals li arribavan fins als genolls, y vinguè devant Pierres, y li diguè. Gentil, noble, y esforçat Cavaller Pierres alegrauos, car veus assí la vostra lleial Magalona, per la qual haveu passats tants de mals, y tribulacions, y jo per lo temblant non he passats menys per amor de vos, y jo so aquella que vos deixareu à toles en la montanya dormint jo so aquella que vos traguereu de cala de man Pare lo Rey de Napolis, la qual vos prometereu tota honestitat fins à la hora de nostre casament, jo so aquella queus posì la cadena de or en lo coll, possantvos en possessió del meu cos, y de la mia amore: jo so aquella à qui vos donareu tres anells molt gentils, y molt richs. Y persó lo ma: u dols, y lleial amich, y Senyor Pierres, mirau si jo so aquella que vos demandau, y llavós deixá caure los vels que

apor-

Història de Pierres de Provença;
 aportava en lo cap , y los seus respladents cabells
 caygueren fins als genolls.

Com Pierres veè la sua gentil esposa Magalona , ell
 la conegué tantest , y llevàs de peus , y la començà de
 abraçar , y besar molt dolçament ab gran amor.

Quant lo noble , y gentil Cavaller Pierres veè
 la sua gentill amiga , y esposa Magalona sense
 aquells vels que aportava , ell tantost la conegué , y
 llevàs de peus , y començarense de abraçar , y besar
 ab grandissim amor , y tant dolçament com po-
 gueren , y del grandissim plaher , que entre ell's dos
 avia ploravan en gran manera . Y de aquesta mane-
 ra estigueren una gran estona que no se podian dir
 res la hu à altre , de la estremada alegria que los dos
 tenian , y après se assegueren , y se interrogaren
 lo hu del altre de las suas fortunas . Jo no podria
 dir la meyrat del plaher , y de la alegria que los
 dos junts tenian , emperò ho remeto à la diucrecio
 de cada hu , car molt millor se pot pensar que no
 dir , ni tampoch escriurer , y may se fartavan de be-
 sar , y de contar llurs grans deïventuras : car de tot
 aquell dia fins à mitja nit , no feran altra cosa sino
 besarse , y abraçarse tant com podian , y llavors Ma-
 galona li comtà com ella avia haguts los catorze
 barrils de or que ell avia perduts , y com ella ne
 avia ja despès una gran partida para edificar aquella
 Eglésia : de la qual cosa Pierres ne ague molt gran
 plaher ,

plaher ; y après de totas aquestas coses ; concerten los dos en que manera ho denunciarian al Compte , y à la Comptessa ; llavós Pierres li diguè , que ell avia promès , y fet vot de estar allí un mes abans que no se manifestaria à ningú dells , y que encara no era passat aquell mes , y Magalona li diguè : Senyor , si vos voleu jo anire à casa del Señor Compte , y Comptessa , y acabare ab ells ; que si volen saber ninguna cosa de la vostra vinguda , que vingan assi lo dia que lo vostre vot ferà complia , y quant ells seràn assi , jo los faré entrar en aquesta cambra . Y llavós vos , y jo junts nos podrèm manifestar à ells , y lo noble Pierres li diguè , sia fet així com à vos pareixerà que sia millor . Y Magalona ordenà que lo seu Pierres dormís aquella nit a la cambra per estar millor à son plaher , y ella dormí en una altra cambra .

Com Magalona no poguè dormir aquella nit del gran plaher que tenia , bis vesti la rabi de Hospitalera , y vinguè à la cambra abont Pierres dormia per veure com estava , y tantost prenguè comiat dell .

MAgalona aquella nit no poguè gens dormir del gran plaher que tenia dintre lo seu cor , y desitjava molt que fos de dia , per anar à donar alguna consolació al Compte , y à la Comptessa , car he sabia que estavan molt desconsolats , y pels vali

vali molt en grandissima manera, perque encara restavan quatra dias del mes que Pierres avia fet vot de no descobrirse à Pare, ni à Mare , y tant prest com fonch de dia ella se vesti los uestits de Hospitalera que acostumava aportar, y vinguè à la cambra ahont Pierres dormia que tampoch no avia pogut dormir de tota la nit, y Magalona prenguè comiat dell: y ana a casa del Compte , y de la Comptessa , los quals li feren gran festa , car la amavan molt ; y tantost lo Compte la prenguè per la ma, y feula seura al seu costat , y la Comptessa al altra part, y la gentil Magalona los diguè semblants paraulas: Senyor Compte , y à vos Senyora Comptessa , jo so vinguda à vosaltres per declarar-vos una visió que jo he vista aquesta mateixa nit que ara es passada per queus aconsolèn, y viïau ab Esperança , car may persona ninguna no deu desconfiar de nostre Senyor Deu. A mi me semblava Senyors quel Benaventurat Sant Pere venia devant, y aportava per la ma un Cavaller jove molt gentil, y el me deuya : Aquest es el Cavaller per qui tu tant de bon cor pregas ; persó Senyor, y Senyora asó es cosa que per cert se dèu dir, car jo sè be que vosaltres estau molt tristos per causa de aquest fill, emperò creyèu lo que jous dich, que abans de poch temps lo veurèu viu , y ben alegre à vostre fill, persó jous prech humilment que fassau llavar los paraments que hayèu posats del dòl, y que ni fas-

sau posar altres que sian de plaher , y alegría . Y quant lo Compte , y Comptessa ohiren així parlar à la Hospitalera , ellis ne foren molt alegres , emperó no podian creurer que llur fil en ninguna manera fos viu ; mes per amor della feren llevar tots los draps que tenian posats del dól , y prengaren molt à la Hospitalera que dinas ab ellis ; emperó lo seu cor no podia comportar de estar un poch tant solament ausenta de la presencia de Pierres , y diguels que avia de nogociar algunas coses per lo Hospital que eran mol necessarias , que li perdonassen , y prenguè comiat dels , y diguels que lo Diumenge seguent vingueren à la Iglesia de Sant Pere car tenia ferma esperansa que abans que no se partirian de allí , nostre Senyor Deu , y Sant Pere los donarian algunas bonas novas de las quals tots ne serian alegres . Y lo Compte , y la Comptessa li prometeren que ellis hi anirian , y llavós Magalona sen torna à Pierres que la estava ciperant ab molta afeció , y Magalona li conta lo que ella avia dit al Compte , y la Comptessa molt llargament , y que li avia promès de venir lo Diumenge primer vinent , y Magalona feu fer molts vestits , y atavis pera ella , y per lo seu dols , y lleial amich Pierres .

Com lo Compte, y la Comptessa vingueren à la Iglesia de Sant Pere lo dia assignat, y allí trobaren à llur fill Pierres en la Cambra de la Hospitalera.

LO Diumenge assignat, lo Compte, y la Comptessa vingueren ab gran companyia à la Iglesia de Sant Pere de Magalona, y allí ohiren Missa. Y quant lo ofici fonch acadàt la Hospitalera vinguè, his posà al mitg del Compte, y de la Comptessa, y diguels que ella volia parlar ab ell un poch en secret, y ells sen anaren tots dos junts ab ella de molt bona gana. Y quant ells foren prop de la cambra de la Hospitalera, ella los diguè semblants paraulas: Vos Senyor Compte, y Senyora Comptessa concixeren bè à vostre fill fil uechu? Y llavós respondoneren promptament que si. Y quant ells entraren en la cambra, y lo noble Cavaller Pierres veè à son Pare, y à sa Mare, ell tantost se agonollà devant ells. Y quant ells lo veren corregueren pres tament per abraçarlo, y estiguèren una grandissima estona sens que no pogueran dir res los uns als altres. Y tantost las novas corregueren per tota la Ciutat, que Pierres era vingut. Y llavós ueheren tots los Cavallers, y totas las Dames de la Ciutat, y tota la altra manera de gent, que corrian à festes à Pierres, y entretant que lo Compte, y la Comptessa, y Pierres parlavan junts, Magalona de prest entrà dintre la sua cambra per vestirse, y ataviar-se

viarſe de aquellas vestiduras Reals que avia feras fer, y apres com fonch bona y vestida , vinguè devant lo Compte , y la Comptessa , y quant ells la veren foren molt espantats de hont podia eſſer vinguda aquella tant gentil Dama; y lo noble Pierres ſe llevà de peus , y anà à beſarla, de la qual coſa tots ne foren molt maravellats en gran manera , y llavors Pierres la prenque per la ma , y diquè de aquesta manera Amàts Senyor Pare , y Mare , ſapiàu que aquesta es la Dama per qui jom parti de vosaltres , y certifichos que ella es filla del Rey de Napolis , y llavors lo Compte , y la Comptessa , y tots los Cavallers, y las Damas que allí ſe trobaren, tots los abraçaren ab grandísima alegria , ferenne infinitas gracies à Deu noſtre Senyor.

Com ſe ſaberan las novas per tota la terra de Provança que pierres era vingut , y de las festas que feren, las quals duraren trenta , y dos días.

Com las novas anaren per tota la terra de Provança que lo noble Pierres era vingut , que era en la Iglesia de Sant Pere de Magalona tantoſt haguereu viſt venir tota manera de gent, aixi de peu com de cavall , y tots los grans Senyors per amor de Pierres feyan juſtas, y tornetig , y tot lo Poble en comu feyen dansas , y altres jochs de molt grans plahers. Y quant lo Compte , y Comptessa ohiran las grans fortunas, y perills dels quals noſ-

que Senyor Deu avia destiurat a son fill Pierres , y
a Magalona; lo Compte prenguè a son fill Pierres
per la ma, y la Comptessa prenguè a la gentil don-
zella Magalona, y amaren tots plegats de molt bon
cor, a donar gracias a nostre Senyor Deu y al glo-
riós Sant Pera , y quant tot asó fonch fet , lo
Compte diguè a Pierres: Mon fill puix aixi es que
aquesta tant noble Dama ha fet tant per vos , jo
vuli que vos casèu ab ella, y llavos Pierres diguè a
son Pare : Senyor Pare, quant jo la tragui de casa
de son Pare, jo tenia en la mia voluntat de pendrela
per muller ab vostre llicencia, y manament a hon-
ra vostra , y de la mia Senyora , jo so content de
casarme ab ella devant de tots , y tantost feren ve-
nir un Bisbe, y la Comptessa los dona anells molt
gentills, y molts richs , ab los quals Pierres , y la
gentil Magalona se desposaren , y per tota aquella
terra feren molt grandissimas festas, las quals du-
raren trenta dos dias , sentia may parar , y deyan
tots los de la terra , que may avian vist en un cos
huma , nostre Senyor Deu haguès posat tanta gen-
tilecia , com en la gentil Magalona, y aixi estigue-
ren en gran alegria trenta , y dos dias ab tants jochs
que era maravella : perque cada dia se esforsava en-
ser lo millor que podia, per amor de llur Senyor
Pierres , y de la gentil Magalona.

Com lo Comte, y la Comptessa visqueren après del dit casament deu anys . y apres Pierres los feu soterrar en la Iglesia de Sant pere.

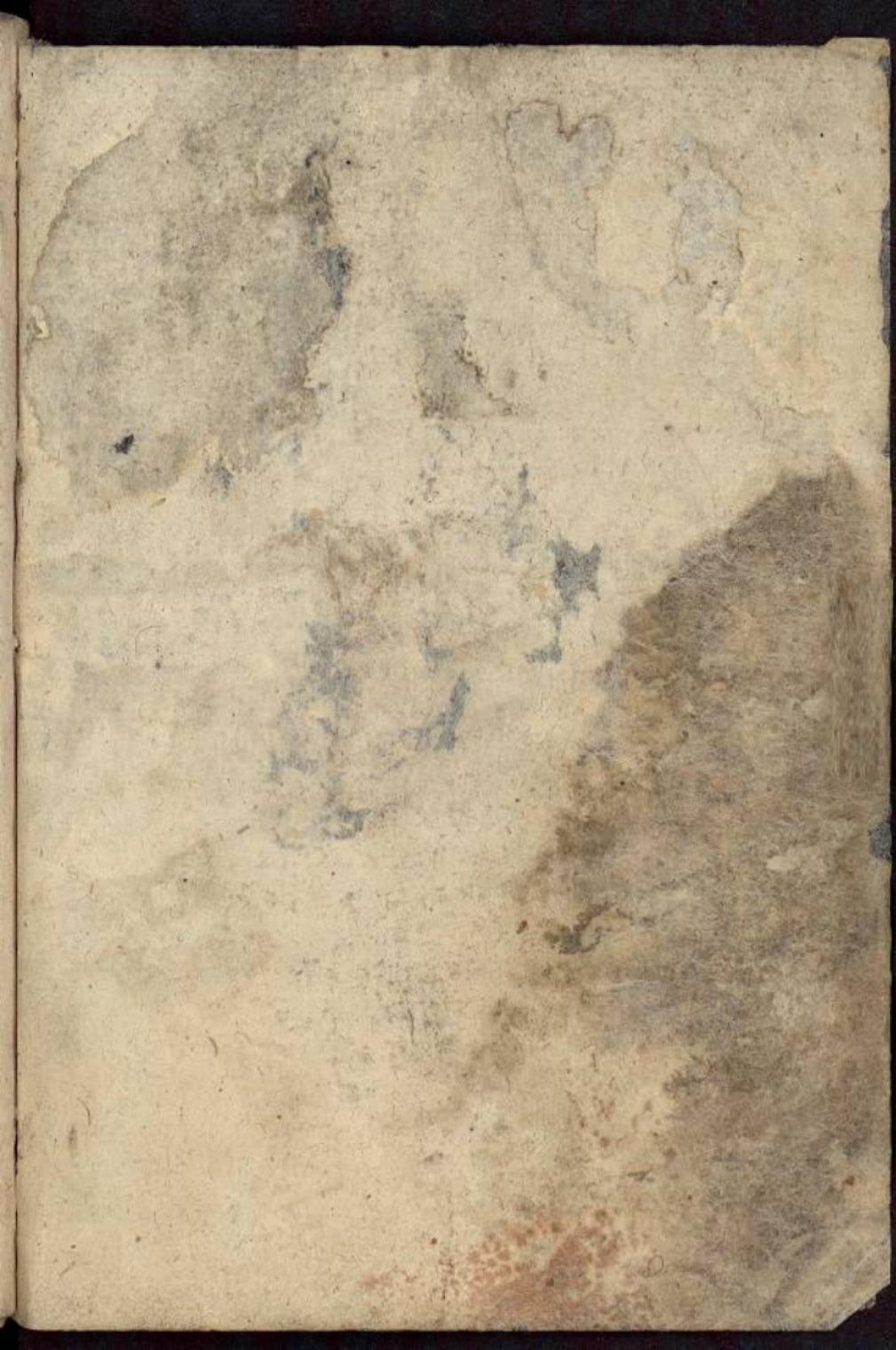
APrès que la festa fonch passada visqueren en la giandissima pau lo Compte , y la Comptessa deu anys après del dit casament , y apres moriren . Y Pierres los feu soterrar molt sumptuosamente en la Iglesia de Sant Pere: y apres del Compte , y la Comptessa, Pierres y la gentil Magalona visqueren vuyt anys . y agueren un fill molt gentil , lo qual fonch molt balent , y esforçat . Y après així com conta la present historia fonch Rey de Napolis , y Compte de Provensa . Y lo noble Pierres , y la gentil Magalona visqueren en santa , y honesta vida , y moriren santament , y foren soterrats en la Iglesia de Sant Pere prop del Compte , y de la Comptessa: ahont la gentil Magalona èdifica lo de munt dit Hospital . Y ara vuy en dia hi ha una molt gentil Iglesia , la qual es molt ben servida à honor y reverencia de nostre Senyor Deu y de la gloria , è intemerada Mare sua , y Senyora nostra , y dels gloriosos , y benaventurats Apostols Sant Pere , y San Pau , als preguem de bon cor , que en aqueit mon nos donen salut , pau , y alegria , y en laltre la vida perdurable . Amen .

Es la dita Iglesia prop de Montpeller en una illa petita , la qual Iglesia se es anomenada fins ara .

Historia de Pierres de Provança,
la Iglesia de Magalona, y es cap de Bisbàt, del qual
Bisbàt es sobredit Montpeller , y per amor de aço
que tinch dit se anomena aquesta Historia , la
Historia de la gentil Magalona; perque ella sonch
la primera fundadora de aquella Santa Iglesia , y
Hospitäl. Y après ella, y lo noble Pierres son ma-
rit , y altres la aumentaren en molts gentils , y
profitossoz edificis , y en rendas , y en altres bens
tant que ara es sumptuosa , y molt exelent , y
Santa Iglesia.

LAUS DEO.







439



This image is a vintage-style poster. The background is a light beige color with a subtle, repeating pattern of the letters 'CRTS' in a dark brown or black font. Overlaid on this background are several lines of text in a bold, dark brown serif font. At the top, a large number 'N° 49715' is displayed in a stylized, slightly irregular font. Below the number, the words 'Lignes de ville' are written in a large, bold font. Underneath that, '1 à 26' is written in a slightly smaller bold font. At the bottom, the text reads 'BON POUR UN PARCOURS EN SEMAINE'. The overall aesthetic is reminiscent of early 20th-century travel or tourism advertisements.





